

PRESES APSKATS

Sagatavoja:
Uzziņu un informācijas centrs
Latvijas Nacionālā bibliotēka

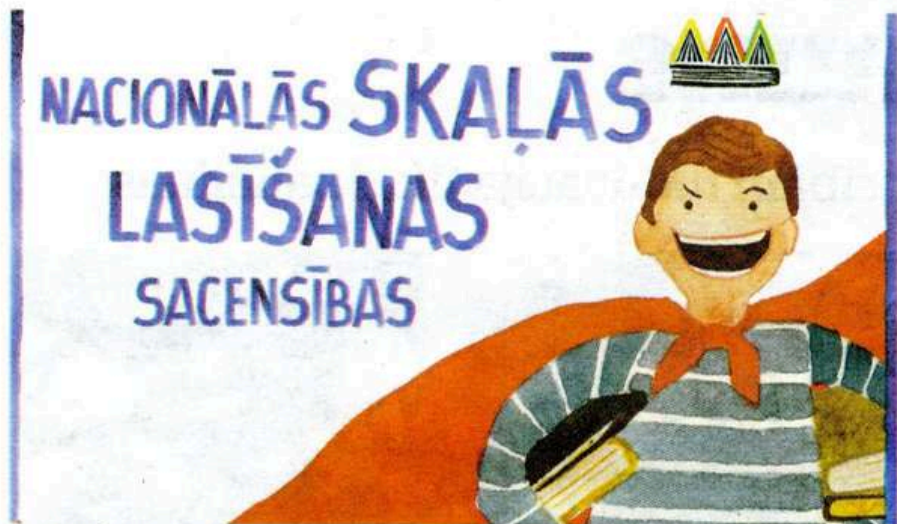
04-10-2024

Preses apskatā:

5. oktobrī LNB Skaļās lasīšanas sacensību nacionālais fināls; Noskaidroti reģionu Skaļās lasīšanas sacensību laureāti; LNB Atbalsta biedrības paspārnē radīta vēl viena "Iedvesmas bibliotēka"; Raksts par bērnu lasītprasmes un lasītprieka veicināšanu; LNB Ziedoņa zālē pasniegti Ekoskolu apbalvojumi Latvijas mācību iestādēm; Talsu novada bibliotekāri raizējas par plānoto bibliotēku tīkla optimizāciju; Pilnveido "3td" digitālo krājumu; Pelču bibliotēkai jauna vadītāja; Vadakstes pagasta bibliotēkai atzīmē 100. gadadienu; Dzejas dienām veltītie pasākumi; u.c. bibliotēku, bibliotekāru aktualitātes.

Žurnāla "Deko" oktobra numurā informācija par arhitekta Jāņa Dripes veidoto izstādi LNB "Arhitekts Gunārs Birkerts - Itālijas gadi". Jaunākajā žurnālā "Privātā Dzīve" raksts par LNB Atbalsta biedrības direktori Kārinu Pētersoni sakarā ar 70. dzimšanas dienu. Žurnāli pieejami LNB Periodikas lasītavā.

Preses apskatā iekļauti raksti no Latvijas centrālajiem un reģionālajiem laikrakstiem.

▲ **SKAIĀS** lasīšanas sacensības Latvijas Nacionālā bibliotēka jau septīto gadu rīko kopā ar Latvijas Bērnu un jaunatnes literatūras padomi, bibliotēkām un skolām visā Latvijā, aicinot bērnus iesaistīties aizraujošā piedzīvojumā.

PUBLICITĀTES FOTO

Lasīšana ir bērnu superspēja

19 reģionālo čempionu satikšanās finālā

Ilze Auzāne

TAS, kurš lasa grāmatas, izdzīvo tūkstošiem dzīvju. Tas, kurš nelasa, tikai vienu. Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) Ziedoņa zālē sestdien, 5. oktobrī, plkst. 12 notiks Skaļās lasīšanas sacensību nacionālais fināls. Rīgā ieradīsies deviņpadsmit reģionālie lasīšanas čempioni (12 zēni un septiņas meitenes) no visas Latvijas, laikrakstu *Diena* informēja LNB pārstāve Silvija Tretjakova. Pasākumu vadīs žurnālists Ansis Bogustovs. Tajā uzstāsies mūziķi Māra Upmane-Holšteine un Juris Kalniņš.

Bērnu un jauniešu lasīšanas veicināšana ir viena no īpaši nozīmīgām LNB darbības jomām jau kopš 1993. gada, kad tika izveidots Bērnu literatūras centrs un sākta īstenot dažādas lasīšanu veicinošas programmas un norises. «Lasīšana ir bērnu superspēja! Un kad bērni lasa skaļi, mēs varam ieraudzīt viņu jūtīguma, redzīguma un dzirdīguma dziļumus,» uzsver LNB direktore Dagnija Baltiņa, kura strādās žūrijā kopā ar kultūras ministri Agnesi Lāci, izglītības un zinātnes ministri Andu Čakšu, kā arī rakstniekiem Lauru Vīnogradovu un Lauri Gundaru.

Skaļās lasīšanas sacensības

«**Sacensību svarīgākais likums ir izrādīt cieņu bērna izvēlei, lai veicinātu lasītprieku un pozitīvas emocijas**»

vispirms notiek klasē, tad skolā vai bibliotēkā, reģionā un lielo novadu starpfinālā, bet noslēgumā – valsts finālā. Kopumā tajās šogad iesaistījās septiņi tūkstoši piekto un sesto klašu skolēnu ar vēlmi iemācīties lasīt tā, lai tas būtu aizraujoši pašiem, savukārt citiem – interesanti klausīties.

Grāmatu izvēle ir bijusi ļoti daudzveidīga, sākot no Alana Aleksandra Milna darba *Vīnījs Pūks un viņa draugi*, Pamela Lindones Treversas grāmatas *Mērija Popinsa*, Džoannas K. Roulingas darba *Harrijs Poters un Nāves dāvesti*, Džefa Kinnija grāmatas *Gregas dienasgrāmata* un beidzot ar latviešu un kaimiņzemju mūsdienu autoru darbiem. «Lasītāji izvēlas gan humoris-

tiskus, traģiskus, gan romantiskus darbus. Sacensību svarīgākais likums ir izrādīt cieņu bērna izvēlei, lai veicinātu lasītprieku un pozitīvas emocijas. Sacensību organizatoriem galvenais ir grāmata bērnu rokās, grāmata, ko bērni ar prieku ir izvēlējušies paši,» akcentē Silvija Tretjakova.

Noslēguma pasākumā ar savu pieredzi dalīsies 2023. gada Latvijas čempions lasīšanā Hugo Pakalns no Smiltēnes vidusskolas. Nacionālo skaļās lasīšanas sacensību uzvarētājs uz gadu iegūs goda titulu – *LNB Bērnu direktors* – un ceļojošo balvu savai skolai, ko veidojis stikla mākslinieks Ernests Vitīņš, kā arī dāvanu kartes grāmatu iegādei. *Bērnu direktors* piedalās ne vien dažādos reprezentācijas pasākumos, bet arī vērtē bērnu literatūru un bibliotēku pakalpojumus, pauž savu viedokli medijiem, kā arī iegūst pilnu grāmatu kolekciju savai skolai LNB lasīšanas veicināšanas programmas *Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2024./2025. gada posmam*. Otrās un trešās vietas ieguvējus gaida vērtīgu grāmatu dāvinājums un citi pārsteigumi.

Skaļās lasīšanas sacensību nacionālo finālu varēs vērot tiešraidē LNB *YouTube* kanālā, kā arī interneta vietnēs *Lnb.lv* un *Lsm.lv*. ●

Noskaidroti Pierīgas reģiona Skaļās lasīšanas sacensību laureāti

Veiksmīgi noslēdzies konkursa Skaļās lasīšanas sacensību Pierīgas reģionālais fināls, kas norisinājās 12. septembrī Salaspils novada bibliotēkā.

Reģionālajā finālā piedalījās 13 dalībnieki: Salaspils novadu pārstāvēja Elīza Gelaša un Ance Bērziņa, Siguldas novadu Patrīcija Ošiņa un Gints Kuriņš, Mārupes novadu Rūdolfs Reiters un Elīza Krieviņa, Ropažu novadu Krišjānis Feteris un Elza Robežniece, Saulkrastu novadu Anrijs Stūris, Ādažu novadu Ralfs Mitkevičs un Anna Vanaga, Ķekavas novadu Ernests Eihmanis un Elza Adele Strautiņa.

Sacensību dalībniekus vērtēja žūrija, kuras sastāvā bija Latviešu valodas aģentūras Izglītības daļas metodiķe un Eiropas kustība Latvijā ģenerālsēkretāre Liene Valdmāne, Salaspils novada domes deputāte Vera Kalniņa, latviešu valodas un literatūras skolotāja Baiba Asare.

Lai radītu pozitīvas emocijas, uzlabotu noskaņojumu un konkurstantiem kaut nedaudz mazinātu stresu, uz pasākumu tika uzaicināts kanisterapeits Ričards Pavlovskis kopā ar īpaši apmācītiem suņiem – samojediem Monu un Stellu. Viņu klātbūtne radīja īpašu gaisotni un bērniem mierīgu, drošu vidi. Visiem klātesošajiem bija arī iespēja suņus apmīļot un dalīties ar savām pozitīvajām emocijām. Lasīšana kopā ar suni vēl pirms dažiem gadiem Latvijā bija jaunums, bet šobrīd interese par to arvien palielinās un

Foto: L. Ozoliņa

šādu lasīšanas veicināšanas programmu jau ir ieviesušas un turpina ieviest bibliotēkās. Tas noteikti ir brīnišķīgs veids, kā mēs varētu papildus piesaistīt bērnus lasīšanai un iedvesmot viņus vēl vairāk.

Konkurss aizritēja pozitīvā gaisotnē, katrs dalībnieks bija pārdomājis un sagatavojis savu uzstāšanos. Aktīvi savus klasesbiedrus atbalstīja arī līdzjutēji. Galveno balvu Pierīgas reģiona Skaļās lasīšanas sacensību čempiona godu saņēma Ernests Eihmanis no Privātās pamatskolas "Gaismas tilts97". Ralfs Mitkevičs no Ādažu vidusskolas un Elza Adele Strautiņa no Ķekavas vidusskolas tika nominēti par konkursa laureātiem. Visi trīs ieguva ceļazīmi uz Skaļās lasīšanas sacensību nacionālo finālu. Apsveicam un vēlam veiksmi nacionālajā finālā, kas norisināsies jau pavisam drīz – 5. oktob-

rī Latvijas Nacionālajā bibliotēkā. Katra žūrijas pārstāve savai simpatijai pasniedza balvu, kuru bija sarūpējusi Liene Valdmāne. Galda spēles saņēma Patrīcija Ošiņa no Allažu pamatskolas, Gints Kuriņš no Mālpils vidusskolas un Rūdolfs Reiters no Mārupes pamatskolas.

Paldies Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bērnu literatūras centram par organizatorisko darbu un LR Kultūras ministrijai par finansiālo atbalstu konkursa norises pilnveidošanai. Paldies visiem dalībniekiem par labi sagatavotiem lasījumiem, skolotājiem par ieguldīto darbu un vecākiem par atbalstu!

Visi interesenti aicināti finālu skatīties tiešraidē Latvijas Nacionālās bibliotēkas YouTube kanālā vai mājaspapē.

Lai vairojas lasītprīeks!

Inita Siņica

Čaklā grāmatu lasītāja Annija Pastare

Egita Terēze Jonāne

Annija dzīvo mammas un tēta lolotajā piecu bērnu kuplajā ģimenē un pirmo gadu mācās Preiļu 1. pamatskolā (viņa ir 6. b klases skolniece), čakli apmeklē bibliotēku. Šovasar Annija piedalījās Nacionālajā lasīšanas sacensībā starpfinālā, kas notika Rēzeknē. Šoreiz "Vietējās Latgales Avīzes" aicināta, Annija stāsta par grāmatu lasīšanas prieku. "Es lasu interesantas grāmatas," meitene uzsvēra, uzsākot sarunu Preiļu Galvenās bibliotēkas Bērnu literatūras nodaļā, kuru apmeklē bieži.

Annija vakaros mazajai mātai Luīzei lasa latviešu pasakas

Annija Nacionālajā lasīšanas sacensībā lasīja fragmentu no Māra Runguļa un Kristiana Brektes grāmatas «Pastaiņa mirušo pilsētā»

Kad tu sāki lasīt grāmatas?

– Tas varētu būt bērnudārza laiks, toreiz mamma mani pieradināja pie lasīšanas. Kad gāju pirmajā klasē, sapratu, ka man ļoti patīk lasīt.

Kādas grāmatas tev patīk?

– Man patīk fantastikas grāmatas un šausmu stāsti. Man patīk interesantas grāmatas. Ja grāmatas ir interesantas, tās ir viegli lasāmas, un, ja tur ir daudz attēlu, tad tās ir aizraujošas grāmatas. Neinteresantas grāmatas negribas lasīt.

Kā tu zini, ka grāmata ir interesanta?

– To var uzzināt, izlasot to, kas rakstīts par grāmatu uz tās vāka.

Kuri ir tavi grāmatu autori – favorīti?

– Man patīk Māra Runguļa grāmatas. Viņš raksta fantastikas grāmatas, un tās ir ļoti interesantas.

Kad tev ir laiks lasīt grāmatas?

– Lasu grāmatas vakaros, kad ir izpildīti mājasdarbi. Grāmatas nemu bibliotēkā, jo bibliotēkā ir daudz interesantu grāmatu.

Kādu grāmatu tu lasi šobrīd?

– Šobrīd vakaros mazajai mātai Luīzei (viņai ir jau četri gadi) lasu latviešu pasakas. Tā ir liela grāmata ar skaisti attēliem. Māšai patīk pasakas, kas stāsta par princesēm. Pati pagaidām nelasu neko, jo pierodu pie jaunās skolas (Annija pirms tam mācījās Salas sākumskolā, kuru šogad slēdza – E.T.J.).

Vai ir tādas grāmatas, kuras lasa tikai meitenes, un grāmatas, kuras lasa tikai zēni?

– Man šķiet, ka nav tāda dalījuma meiteņu un zēnu grāmatās, galvenais, lai grāmata ir interesanta. Ja meitenei iepatiksies grāmata, ko lasa zēns, viņa to izlasīs. Un zēniem var iepatīties grāmatas, kuras lasa meitenes.

Piemēram, tev iedotu izlasīt grāmatu par mašīnām...

– Mani ne pārāk interesē mašīnas, laikam tādu grāmatu nelasītu.

Ko tev sniedz grāmatu lasīšana?

– Grāmata man palīdz uzzināt, iepazīt, saprast kaut ko jaunu. Grāmatu atīsta manu valodu.

Bija tāds brīdis, kad man negribējās lasīt grāmatas, tāpēc man nebija liels vārdu krājums un bija grūti izteikties. Tagad es lasu daudz grāmatu, un mana valoda ir raitāka.

Ko tu domā par obligātās literatūras grāmatām, kuras jālasa skolā?

– Ir tādas obligātās literatūras grāmatas, kuras man nepatīk. Skolā varētu atļaut skolēniem lasīt tās grāmatas, kas bērniem patīk. Literatūras stundās katrs skolēns lasītu savu grāmatu, un tas būtu ļoti interesanti. Ja visi lasa vienu un to pašu grāmatu, tad tas jau paliek garlaicīgi.

Kā tev veicas Nacionālajā lasīšanas sacensībā Rēzeknē?

– Skaļajā lasīšanā piedalījos ar draudzeni Agati Prikuli. Skolotāja Irita Vaivode jautāja, vai gribam braukt uz šo konkursu, un mēs visa klase teicām, ka gribam piedalīties, bet konkursā varēja piedalīties tikai

divi skolēni. Mēs pašas izvēlējāmies grāmatu fragmentus. Es izvēlējos Māra Runguļa un Kristiana Brektes grāmatu «Pastaiņa mirušo pilsētā». Lasīju fragmentu par skolotājas sarunu ar zēnu par to, vai viņš bija iegājis veikalā, jo viņam tas bija aizliegts. Izvēlējos šo fragmentu, lai tiem, kuri klausījās, nebūtu ļoti baisi.

Pirms uzkāpšanas uz skatuves bija uztraukums, tad nomierinājos. Bija labi. Tikai žēl, ka šogad bija pusfināls Rēzeknē, jo iepriekš no sacensībām Preiļu Galvenajā bibliotēkā varēja uzreiz braukt uz finālu Rīgā. Bet bija labi arī Rēzeknē. Kad mācījās Salas sākumskolā, lasīju dzeju skatuves runas konkursā. Redzēju, ka mani vecākie brāļi, mācoties jaunākajās klasēs, lasa dzeju šajos konkursos, man tas iepatikās, tāpēc arī es sāku piedalīties šajos konkursos, un pāris reizes biju arī šo konkursu laureāte.

Pastāsti par savām skolas gaitām.

– Mācos Preiļu pamatskolas 6. b klasē. Kad stundas ir beigušās, ir dienas, kad man ir tautas deju pulciņš, un ir dienas, kad dziedu folkloras kopā. Pagaidām atzīmes ir labas visos priekšmetos, bet visvairāk man patīk audzināšanas stundas. Mūsu klases audzinātāja Ināra Urča saka, ka mēs esam malači, jo pagaidām mums ir labas atzīmes.

Kuras grāmatas tu ieteiktu izlasīt saviem vienaudžiem?

– Iesak izlasīt grāmatu «Meitene zilā kleitinā» (autore Žanete Lazdovska – E.T.J.), jo tā ir ļoti interesanta. Iesak lasīt arī pasakas un Māra Runguļa grāmatas. Būs gana, jo es varētu šo sarakstu turpināt, tāpēc ka man patīk daudz grāmatas.

Kā mēs, pieaugušie, varam bērnu pieradināt grāmatu lasīšanai?

– Nevajag bērnu spiest lasīt grāmatas. Vajag pajautāt, kas bērnam patīk, un tad sameklēt grāmatu par to, kas bērnam patīk.

Tev ir liela, draudzīga ģimene. Ko mīlat darīt kopā?

– Mana ģimene ir ļoti jauka. Mēs mīlam kopā ceļot (šovasar aizbraucām uz Liepāju), spēlēt galda spēles un svinēt svētkus.

Ja tev ļautu rakstīt grāmatu, par ko tā stāstītu?

– Tā būtu grāmata par burvestībām, maģiju. Tā varētu būt pat pasaka, kuru izdomāju pati. Pasakās tu nezini, kāds būs nobeigums, un, kamēr tu neizlasīsi visus pasaku, tikmēr paliksi nezinošs. Sākums pasakā ir labs, tad pa vidu notiek kaut kas briesmīgs, bet beigās viss atrisinās, un visi dzīvo laimīgi.

Kā tu domā, līdz kādam vecumam tu lasīsi grāmatas?

– Domāju, ka grāmatas lasīšu ilgu gadus.

Ko tu vēlies piebilst pie visa pasacītā?

– Paldies skolotājai Iritai Vaivodei un Solvitai Ertei (Preiļu Galvenās bibliotēkas Bērnu literatūras nodaļas vadītājai – E.T.J.) par sagatavošanu Nacionālajam skaļās lasīšanas sacensībā. Tas bija jauks pasākums. ☑

Preiļu Galvenās bibliotēkas, Egita Terēze Jonāne un publicitātes foto

Annijas grāmatu TOP grāmata – Žanetes Lazdovskas «Meitene zilā kleitinā»

Annijas grāmatu TOP autors ir Māris Rungulis

Skalās lasīšanas sacensībās Bauskas novadu pārstāvēs Ervīns Cuzanovskis no Pilsrundāles vidusskolas

SESTDIEN, 5. oktobrī, Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) Ziedoņa zālē norisināsies skalās lasīšanas sacensību nacionālais fināls. Rīgā ieradīsies 19 reģionālie lasīšanas čempioni no visas Latvijas, laikrakstu informē Anna Muhka, LNB korporatīvās komunikācijas vadītāja.

Nacionāla mēroga lasīšanas sacensību noslēgumā bibliotēkā valdīs īsts lasītprieks, ko iepazīt varēs ikviens, pieslēdzoties pasākuma tiešraidei LNB YouTube kanālā, LNB.lv, LSM.lv un «LSM Bērnostaba» Facebook lapā. Pasākumu vadīs žurnālists Ansis Bogustovs, uzstāsies mūziķi Māra Upmane-Holšteine un Juris Kalnišs, atklāj A. Muhka.

Starp 19 finālistiem Bauskas novadu pārstāvēt dosies Ervīns Cuzanovskis no Pilsrundāles vidusskolas. Kā laikrakstu informē Bauskas Bērnu bibliotēkā, Ervīns sacensībās startēs ar fragmentu no Pamelas Lindones Treversas grāmatas «Mērija Popinsa», un sagatavoties Pilsrundāles vidusskolas 6. klases skolēnam palīdz pedagogē Linda Strautiņa.

«Bauskas Dzīve» atgādina, ka 2023. gada Skalās lasīšanas sacensību nacionālajā finālā Bauskas Valsts ģimnāzijas skolniece Amēlija Kanaške izcīnīja godpilno otro vietu.

Bērnu un jauniešu lasīšanas veicināšana ir viena no īpaši nozīmīgām Latvijas Nacionālās bibliotēkas darbības jomām jau kopš 1993. gada, kad tika izveidots Bērnu literatūras centrs un sāktas īstenot dažādas lasīšanu veicinošas programmas un norises, pastāsta LNB korporatīvās komunikācijas vadītāja A. Muhka. Skalās lasīšanas sacensības LNB jau septīto gadu rīko kopā ar Latvijas Bērnu un jaunatnes literatūras padomi, bibliotēkām un skolām visā Latvijā, aicinot bērnus iesaistīties aizraujošā piedzīvojumā.

Kā uzsver A. Muhka, lasīšanas veicināšana un grāmatas nozīme ikviena cilvēka dzīvē ir LNB darba prioritāte, jo lasītprasme ir izglītotas un labklājīgas sabiedrības priekšnoteikums. To apliecinot, LNB direktore Dagnija Baltiņa kopā ar Latvijas Republikas kultūras ministri Agnesi Lāci, izglītības un zinātnes ministri Andu Čakšu, rakstniekiem Lauru Vinogradovu un Lauri Gundaru strādās Skalās lasīšanas sacensību fināla žūrijā.

Latvijā atzīmē Eiropas Valodu dienu

Pēc Eiropas Padomes aicinājuma Latvijā un citviet Eiropā vakar tika atzīmēta Eiropas Valodu diena.

Tās laikā notika izglītojoši pasākumi un radošas aktivitātes, mudinot izzināt un apgūt dažādas valodas.

Turpinājumā rīt, 28. septembrī, Latvijas Nacionālajā bibliotēkā notiks „Eiropas Valodu festivāls”. Papildus izzinošām aktivitātēm tā laikā notiks arī diskusija par svešvalodu apguvi skolās un informatīva nodarbība par valodas situācijas pētījuma datiem, jauniešu valodas iezīmēm un attieksmi pret valodas apguvi skolās.

Savukārt no 26. septembra līdz 18. novembrim skolēni no Latvijas un diasporas var piedalīties ikgadējā radošo darbu konkursā. Šogad kā konkursa tēma izraudzīta „Vārds, kas mīl, vārds, kas nogalina”.

Apkopojā BAIBA MIGLONE

Avots: Bauskas Dzīve

Datums: 04-10-2024

Avots: Stars

Datums: 27-09-2024

Blomē svinīgi atklāj "Iedvesmas bibliotēku"

Smiltenes novada Blomes bibliotēkā īstenots projekts „Iedvesmas bibliotēka” un atklāta jauna, labiekārtota lasītava bērniem un jauniešiem. „Iedvesmas bibliotēka” ir Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrības (Biedrība) projekts, kas atbalsta uzņēmīgus bibliotekārus un pašvaldības viņu centienos īstenot vērienīgas pārmaiņas un veidot mūsdienīgu un pievilcīgu vidi Latvijas bibliotēkās.

Projektam „Iedvesmas bibliotēka” Blomes bibliotēkas vadītāja Evita Bormane pieteica savu vīziju par jaunu lasītavas iekārtojumu – modernu un mājīgu radošuma izpausmes vietu bērniem un jauniešiem. Lasītavas interjera dizainu radīja un bibliotēku konsultēja projekta „Iedvesmas bibliotēkas” eksperte – arhitekte Nita Apsīte. Lasītavā veikts remonts, izgatavotas īpaši bērnu vajadzībām projektētas, videi draudzīgas mēbeles, iegādāts interaktīvais ekrāns. Galvenais telpas akcents ir oriģināla, daudzfunkcionāla mēbele divos līmeņos ar kāpnēm, plauktiem un nišām, kur lasīt, atpūsties, spēlēt vai fiziski izkustēties. Tā var kļūt par vietu vienatnei ar grāmatu, skatuvī vai improvizācijas laukumu. Lasītavā tiks organizēti pasākumi, semināri, meistarklases un nodarbības. Tā kā bibliotēka atrodas vienā ēkā ar Blomes pamatskolu, turpināsies veiksmīgā sadarbība ar tās skolotājiem un jaunā lasītava tiks izmantota arī mācību procesam.

„Iedvesmas bibliotēkas” svinīgā atklāšana notika septembra pirmajā pusē, klātesot Smiltenes novada pašvaldības vadībai, Blomes pamatskolas skolas kuplajai saimei, bibliotekāriem, projekta

īstenotājiem un sadarbības partneriem.

„Bērnu lasītprasme un lasīt-prieks šobrīd ir viens no aktuālākajiem jautājumiem ne vien bibliotēkās, bet visā sabiedrībā. Lasīšanu veicina laba literatūra, ģimenes piemērs un pasākumi bibliotēkās, arī vide iedvesmo lasīt un aicina bibliotēkā pavadīt vairāk laika ar grāmatu. „Iedvesmas bibliotēkas” projekts īpašu uzmanību pievērš tieši jaunajiem un nākotnes lasītājiem. Bibliotēkās, kur pārmaiņas piedzīvojušas bērnu un jauniešu lasītavas, lasītāju skaits pieaug pat vairākas reizes. Paldies ziedotā-

jiem, atbalstītājiem, pašvaldībām un bibliotekāriem, ka bibliotēkas var kļūt par iedvesmas vietām,” saka LNB Atbalsta biedrības direktore Karina Pētersone.

Projektu īstenoja Blomes bibliotēka sadarbībā ar Smiltenes novada bibliotēku. Blomes pagasta pārvaldi, Biedrību un arhitekti Nitu Apsīti, pateicoties Biedrības ziedotāju atbalstam un Smiltenes novada pašvaldības līdzfinansējumam. Telpas remontdarbus un mēbeļu izgatavošanu veica vietējais uzņēmums SIA „Probild”.

Blomes bibliotēkas vadītāja Evita Bormane saka: „Blomes bērni

aktīvi izmanto bibliotēkas bērnu lasītavu savā ikdienā – lasītprasmes veicināšanā, dažādos izglītojošos pasākumos un saturīgā brīvā laika pavadīšanā. Projekts „Iedvesmas bibliotēka 2024” Blomē devis iespēju to darīt mūsdienīgā un interesantā vidē. Mēbeles divos līmeņos ļauj bērniem netraucēt vienam otru savās aktivitātēs – te var lasīt, atpūsties un spēlēt. Liels paldies LNB Atbalsta biedrībai, AS „Latvijas Finieris”, Smiltenes novada pašvaldībai un, protams, liels paldies ziedotājiem par šo fantastisko iespēju Blomes bērniem!”

Lasītavas mēbeļu izgatavoša-

nu atbalstīja AS „Latvijas Finieris”, ziedojot Latvijā ražotus un ilgtspējīgus materiālus – videi un lasītājiem draudzīgu bērzu saplākšni. AS „Latvijas Finieris” kļuvis ne tikai par lielāko „Iedvesmas bibliotēkas” atbalstītāju, uzņēmums ziedo arī citām bibliotēku aktivitātēm, lasīšanas veicināšanai. Kopš Krievijas uzsāktā kara, AS „Latvijas Finieris” vairāku miljonu eiro ziedojumus veltījis Ukrainas atbalstam.

Kā apliecinājumu dalībai projektā „Iedvesmas bibliotēka” un veiksmīgai idejas īstenošanai Blomes bibliotēka saņēma projekta simbolu – „LOGU”. Tā autors ir dizaineris Artūrs Anāls. „LOGS” asociējas ar gaismu un atvērtību, ļauj ieraudzīt vairāk un tālāk.

Projektu „Iedvesmas bibliotēka” Biedrība uzsāka 2021. gadā un aicināja bibliotekārus pieteikt idejas par pozitīvām un mūsdienīgām pārmaiņām bibliotēku vidē. Projekts tiek īstenots ar Biedrības ziedotāju atbalstu un pašvaldību līdzfinansējumu. Par „Iedvesmas bibliotēkām” jau kļuvušas Valkas novada Ērgemes bibliotēka, Saldus novada Kursiņu bibliotēka-informācijas centrs, Tukuma novada Pūres bibliotēka, Limbažu novada Braslavas pagasta Vīlēnu bibliotēka, Aizkraukles novada Plaviņu bērnu bibliotēka, Gulbenes novada bibliotēka, Jelgavas novada Valgundes bibliotēka, Alūksnes novada Mālupe bibliotēka. Šogad savas idejas vēl realizē Jūrmalas Centrālā bibliotēka un Tukuma novada Smardes pagasta bibliotēka.

Sanita Kitajeva
Latvijas Nacionālās bibliotēkas Atbalsta biedrības sabiedrisko attiecību speciāliste
Foto: Santa Sinka

Avots: Smiltenes Novada Pašvaldības Vēstis

Datums: 03-10-2024

Kā veicināt lasītprasmi un

Sanita Bordāne: "Vasaras brīvlaikā vairs nelieku lasīt grāmatas, jo zinu, kāds būs rezultāts. Tas, kas jādara ar lielu piespiedanos, neveicina lasītprieku un visdrīzāk "atsit dūšu" vispār."

Laba lasītprasme ir kvalitātes dzīves pamats, un visai sabiedrībai kopā jādomā, kā uzlabot situāciju, ka liela daļa jauniešu nelabprāt lasa. Būtiski, ka zems lasītprasmes līmenis traucē bērniem gūt labākus sasniegumus mācībās. Pēc Eiropas Padomes aicinājuma Latvijā un citviet Eiropā plaši tiek svinēta Eiropas Valodu diena – valodu daudzveidības svētki. Latviešu valodas aģentūra organizēja semināru par lasītprasmi "LasītPRIEKŠ", kurā par šo tēmu diskutēja eksper-

Bērniem savas idejas

Eksperti seminārā mēģināja rast atbildes uz dažādiem jautājumiem: ko darīt, lai nākamās paaudzes lasītu; kā digitālajā laikmetā saglabāt lasīšanu kā tradīciju; kā kopīga lasīšana veido ģimenes ieradumus. Latvijas Universitātes (LU) lektore un Latviesu valodas aģentūras tālākizglototāja Inese Eglīte atzīst, ka jauniešu lasītprasme ir būtiski samazinājusies. Kas ir tie priekšnosacījumi, lai lasītprīeks sekmētu lasītprasmi? Runājot ar bērniem, bieži vien var atrast tās atbildes, kuras sagādā izaicinājumu pieaugušajiem. Lai izprastu, ko domā jaunā paaudze, I. Eglīte devusies pie bērniem, lai uzdotu jautājumus. "Vai jums patīk lasīt? - Atbildes bija ļoti dažādas. Tie, kuri atbildēja, ka nē, liek aizdomāties – vai ir grūtības uztvert tekstu, pārāk biežas grāmatas vai traucē citi faktori. Starp citu, bērnu interesei ir plašs spektrs, kas viņiem patīk, – mūzika, sports, māksla. Rodas jautājums – varbūt vajadzētu vairāk bērnu grāmatu par kādām šajās nozarēs populārām personībām?" ideju pauž LU lektore. Kā pieaugušie varētu palīdzēt? "Jārada interese par grāmatu. Varbūt jālasa grāmatas digitālā formātā ar iespēju klausīties tekstu. Vēl no bērniem dzirdēts – būtu vajadzīga apbalvojumu sistēma. Kad par izlasīto nodaļu nopelna, piemēram, šokolādi. Starp citu, naudas summas, ko bērni vēlētos saņemt, ir ļoti adekvātas," par dzirdēto no bērniem stāsta I. Eglīte un piebilst, ka pieaugušie tomēr neatbalsta šādu sistēmu. "Lai zinātu, ka bērns sapratis izlasīto, grāmatu lasa visa ģimene kopā un tad visi par to sarunājas. Balvas varēs nopelnīt tad, ja spēš atbildēt uz jautājumiem. Pieaugušie var piekrist, var nepiekrist šādām variantam, viņa piebilst. Katrā gadījumā, pozitīvi tas, ka bērni vēlas, lai to pašu grāmatu lasa arī vecāki, skolotāji – pēc tam ir satoriģi pavadīts laiks kopā, ir sarunas.

Ja prātis lasīt, skolā būs vieglāk

JOLANTA APSĪTE, pirmsskolas skolotāja

Katram savs zināšanu apgušanas temps Pirmā iepazīšanās ar burtu pasauli bērniem ir pirmsskolas izglītības iestādēs. Lasītprasme pirmsskolā notiek netišā veidā jau no mazajām grupām. "Burtiņi uz rotallietām, apģērba, no dažādiem materiāliem veidoti, izgriezti – ir daudz variantu. Bērniem interesants ir sava vārda pirmais burts, tad jau rodas dabiska interese par citu ģimenes locekļu, mājdzīvnieku burtiņiem," stāsta Alūksnes novada pirmsskolas izglītības iestādes "Spridītis" skolotāja Jolanta Apsīte. Tā pamazām, kopīgi mācoties sasaukt līdzskani ar patskani, veidot zilbes, bērni apgūst lasīšanas tehniku. Katram bērnam šī prasme veidojas savā tempā – citam izdodas apgūt ātrāk, citam nepieciešams ilgāks laiks, individuālais darbs un pozitīva motivēšana. Kā uzsver pirmsskolas skolotāja, svarīgi novērtēt bērnu par centību un paveiktajiem sasniegumiem.

Bērni viens otram kā skolotāji

Pirmsskolā grupās ir gaida spēles, pieejami gaismas galdi, interaktīvā tāfele, dažādi robotiņi, planšetes, ar kuriem darbojoties un veicot uzdevumus, lielākajai daļai bērnu šī lasītprasme nostiprinās. "Protams, izmantojot digitālās ierīces, ievērojam to lietošanas ilgumu – tās pieejamas ar laika limitu. Izmantojam smilšu pulksteņus – tādā veidā bērni mācās kontrolēt laiku," par ikdienu ar bērniem stāsta skolotāja.

Katrā grupiņā ir "bibliotēka" grāmatu lasīšanai, ilustrāciju pētīšanai – tā bērni savā starpā ir viens otram skolotāji, jo kāds grib "burtot", cits klausās, viens otru palabo. "Bērniem patīk veidot savas grāmatas. Viņi uzraksta vārdus, kurus jau prot, savukārt garākus teikumus pēc viņu stāstītā palīdz pierakstīt pieaugušais," piebilst pirmsskolas skolotāja.

Lasa pirms dienas

Lielākajās grupās vairumam bērnu patīk veikt uzdevumus darba lapās vai burtiņcās. "Viņi saprot, ka ir jāizlasa, lai zinātu, kas jādara. Svarīgi ir izprast izlasīto, un pie tā arī mēs, pirmsskolas skolotāji, daudz strādājam," uzsver J. Apsīte. Uzdevums nav viegls, bet burtot iemācoties lielākā daļa pirmsskolas vecuma bērnu. "Daži lasa ar izpratni arī garākus teikumus, ja nepieciešams, pedagogs vienmēr palīdz. Kopīgi cenšamies lasīt, piemēram, lielu nosaukumus, ejot pastaigās," pastāsta skolotāja. Lielākajās grupās ir bērni, kuri pirms dienas lasa pasaku saviem draugiem. Kopīga lasīšanas mirkļu bērnu darzā ir daudz. "Piedalāties "Bērnu žūrijā", apmeklēt Alūksnes novada bibliotēkas rīkotos pasākumus pirmsskolas vecuma bērniem. Iestādē, sadarbībā ar bibliotēku, uz noteiktu laiku ir nolikts "Grāmatu koferis", no kura aptuveni mēneša laikā varam izvēlēties grāmatu. Vadītājas vietniece izglītības jomā visu koordinē – grāmatu tēmas saista ar Eko skolas gada uzdevumiem, mēneša apakštēmām," informē J. Apsīte.

Lasītprasme – individuāls darbs

Kā atzīst pirmsskolas skolotāja, lasītprasme gadu gaitā nav īpaši mainījusies – kāds ir motivētāks, kāds apgūst lēnāk. "Pareiza, skaidra skaņu izruna gan ir ļoti pasliktinājusies. Klupšanas akmens izglītības sistēmā kopumā ir pārejas posms no dārziņa uz skolu, izpaliek, kā agrāk teica. "Pirmsābēces periods" skolā," secina J. Apsīte un uzsver, ka pedagogi, cik nu viņu spēkos, māca bērniem lasītprasmi. "Tas ir uzdevums, kas jāveic individuāli un ikdienas ritmā. Teikšu godīgi, nevaram tīri fiziski visu izdarīt – ļoti iesaistās arī skolotāju palīgi, kuri palīdz arī vakarpusēs bērniem pamācīties lasīt," stāsta skolotāja. J. Apsīte uzskata, ka, uzsākot pirmo klasi, bērnam jāprot lasīt. "Mēs taču redzam, kādas ir skolas programmas, – būs vieglāk mācīties, ja bērns apguvis lasītprasmi. Savukārt, lasītprīeku bērni var iegūt mājās, kopā ar vecākiem. Mēs aicinām: "Cik gađiņu, tik minūtiņas vingrināties lasīt zilbes, īsus vārdus. Un ļoti svarīgi (tas, protams, ne vienmēr ir viegli) to darīt pacietīgi un regulāri," uzsver J. Apsīte. Viņa iesaka vecākiem uzturēt ģimenē vērtību – vakara pasacīņas lasīšanu kopā ar bērnu.

SVARĪGI AIZVEST BĒRNU UZ BIBLIOTĒKU jau pirmsskolas vecumā – uzsākot skolas gaitas, viņš jutīsies droši un pats dosies sev izvēlēties lasāmvielu.

Ar plāpātprieku un domātprieku

Bērnu komunikācija ar pieaugušo ir ļoti svarīga. Lauris Gundars, kurš ir ne tikai dramaturgs un režisors, bet arī Latvijas Radio 1 raidījuma "Lasām un plāpājam" vadītājs, stāsta, ka svarīgs ir plāpātprieks un domātprieks. Savā raidījumā viņš uzaicina bērnu vecumā no sešiem līdz 12 gadiem, kurš izlasījis divas no raidījuma veidotāju piedāvātajām grāmatām. Sarunas laikā viņš mudina jauno lasītāju atklāt, kas patika vai nepatika, iepriecināja vai kaitināja grāmatas, ko gribētu mainīt sižeta gaitā. "Studija es redzu, kā pat viskaustrīgākais bērns sāk runāt, jo mēs plāpājam viens ar otru. Vecākiem vairāk jārunā ar saviem bērniem, jāiepazīst viņi. Katra individuālā saruna ar vecākiem ir daudz svarīgāka par desmit sarunām klasē,"

uzsver L. Gundars. Tas skan šķietami ideālistiski, jo dzīvojam steidzīgā laikmetā, bet viņa pieredze raidījumos pierāda, cik ļoti atšķiras bērni, ar kuriem vecāki ir runājuši, ar kuriem nē. "Tie, ar kuriem vecāki nerunā, atnākot uz studiju, ir tik priecīgi – beidzot kāds pieaugušais ar viņu runā par kaut ko, kas viņam būtisks! Svarīgi, lai ir paaudze, kas domā pašā, ka mēs uzreiz viņiem nedodam atbildes. Mūsu atbildes var nebūt tik vērtīgas, cik bērnu jautājumi un pārdomas," viņš secina. Nekad nebūs tā, ka visi vecāki steigties lasīt kopā ar bērnu, runās par izlasīto tā ir realitāte.

Varbūt audiogrāmatas un komiksi?

"Man ir sajūta, ka kaut ko mainīt varētu divas lietas: audiogrāmatas un komiksi. Ko tad jaunieši dara, ja viņi nelsa? Skatās interneta vietnes, kā, piemēram, "You Tube". Runājot ar satiktajiem bērniem, secinu, ka interneta vide ne īpaši liek domāt. Grāmatu tomēr to rosina. Audiogrāmata ir labs risinā-

MAF
Mediju atbalsta fonds

Projektu līdzfinansē "Mediju atbalsta fonds" no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.
Par saturu atbild "Alūksnes un Malienas Ziņas"

Avots: Alūksnes un Malienas Ziņas

Datums: 04-10-2024

lasīt prieku?

jums," savu ideju izsaka dramaturgs. Klausoties audiogrāmatu, var darīt arī citas lietas, un tas veicina domātprieku. Daudzi mūsdienā bērni aktīvi lasa komiksus. "Bet cik šādu grāmatu ir latviešu valodā? Maz. Zinu - lai viens mākslinieks uzzīmētu un izdotu komiksu, tam nepieciešams daudz laika, tas ir dārgi, tāpēc latviešu valodā šis žanrs nav plaši pārstāvēts, tādēļ tam vajag mērķētu atbalstu," secina L. Gundars.

Var palīdzēt lasīšanas kartītes

Daugavpils Universitātes docente un Latviešu valodas aģentūras tālrunizglītāja Sandra Zariņa seminārā pastāstīja, ka pēc starptautisko pētījumu datiem, apmēram 6% ceturto klašu skolēnu tik slikti lasa, ka viņi netiek līdz mācību saturam. "Dramatiski, ja bērns jāatstāj uz otru gadu tikai tāpēc, ka lasītprasme ir pārāk zemā līmenī. Mācību paradumi, kas derēja iepriekš, mūsdienā bērniem vairs neder. Skaidrs, ka grāmatas, kuras lasījām mēs, mūsu bērniem vairs neinteresē," secina S. Zariņa. Lai atrastu citādāku pieeju lasītprasmes veicināšanai, tapis Latviešu valodas aģentūras jaunais metodiskais materiāls, kas izveidots pirmsskolas un sākumizglītības skolotāju atbalstam. "Lasīšanas kartītes "101 ideja lasītprasmes veicināšanai" ir skaņas saklausīšana, burtu apgūšana, zilbju, vārdu un teikumu lasīšana. Tās ir mūsdienīgas, jēgpilnas, praktiskā darbībā pārbaudītas, skolotāju pieredzes apkopojums," iesaka Daugavpils Universitātes docente un uzsver, ka kartītes ir viegli orientēties. Tās pieejamas Latviešu valodas aģentūrā, sākot ar oktobri.

Kopā lasīšana uzlabo attiecības

Trīs līdz četrus gadus vecumā var

visveiksmīgāk apgūt dažādas prasmes labvēlīgos apstākļos. "Pastāv 30 miljonu vārdu atšķirība. Pirms skolas gaitu uzsākšanas bērni, kuri auguši labvēlīgos apstākļos, ir dzirdējuši aptuveni 45 miljonus vārdu, sliktos apstākļos - tikai 15 miljonus vārdu," stāsta Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bērnu literatūras centra vadītāja Silvija Tretjakova, uzsverot, ka 85% smadzeņu attīstība bērniem notiek līdz trīs gadu vecumam. "Vecākiem jāpavada laiks ar bērnu.

Kopā lasot un skatoties grāmatu, to apspriežot un spēlējoties vai citādi mijiedarbojoties - tas veicina bērna emocionālo un sociālo izaugsmi. Šis process nostiprina bērnu un vecāku attiecības, veido bērnu pašcieņu un uzlabo veselību," uzsver Bērnu literatūras centra vadītāja. Viņa informē par pētījumu, kas publicēts "Social Science & Medicine" 2016. gadā: ja bērni ļoti slikti lasa līdz 3. klases beigām, viņiem būs regulāri sarežģījumi ar mācību vielas apguvi skolā. "Sogad viena no Latvijas Nacionālās bibliotēkas prioritātēm ir lasīšanas veicināšana. Cenšamies iesaistīt visas Latvijas skolas, bibliotēkas un sabiedrību kopumā," saka S. Tretjakova. Bibliotēkas, kā atbalsta institūcijas, cenšas piedāvāt grāmatu bagātu vidi.

Nevajag piespiest

Skolotāja, māksliniece un bērnu grāmatu autore Inita Zēriete uzsver - strādājot ar bērniem, jārunā caur sirdi un ar mīlestību. "Kad sāku mācīties lasīt, skatījos uz grāmatām ar mīlestības acīm, vienmēr vēlējos saredzēt ko skaistu, aizraujošu. Bērni mūsdienās lasīt, izmantojot zīmējumu. Kamēr viņi vēl nav iepazīnuši burtus, bērni pasauli uztver emocionāli, viss sākas ar bilžu grāmatām," uzsver I. Zēriete. Iepazīstot bērnus, grāmatu autore saprot, kas viņiem

nepieciešams. "Rodas pasakas par draudzību, par gadalaikiem. Bērni reizēm nespēj saprast cilvēciskās vērtības, kas viņos mīt, bet caur grāmatu viņi tās ļoti labi saskata," parliecināta ir grāmatu autore, uzsverot, ka ļoti būtiski ir sajūst prieku burtu iepazīšanas procesā. "Nav pareizi piespiest lasīt grāmatu, piekodinot, ka citā gadījumā nevarēs, piemēram, skatīties televizoru. Bērnam šajā lietā tāpat kā citās ir būtiski sajūst atbalstu no vecākiem, no skolotājiem," saka I. Zēriete.

Lasīšanas intonācija - vislabākais instruments

Svarīgi ir arī lasīšana skaļi - izteiksmīga lasīšana. "Tā bērniem sniedz klausīties prieku, līdzpārdzīvojumu un lasīt prieku. Dailīsišanas nolūks ir darīt lasāmo ne vien dzirdamu un saprotamu, bet arī pamodināt klausītāja dvēselē tādas pašas veidolus, ierosināt viņā tādas pašas sajūtas, kādas autors vēlējis ar savu rakstīto panākt," uzsver pasaku stāstnieks, Latviešu valodas aģentūras veidoto mācību materiālu balss Raitis Zapackis un piebilst, ka dailīsišana, savā ziņā, ir māksla. Ir svarīgi apzināties lasījuma mērķi: publiskā runa, mācību materiāls vai vakara pasaka. Intonācija ir labākais instruments, kā panākt lasāmā fragmenta tēlainību. Runas ritmam ir nozīmīga loma, attēlojot dažādus notikumus lasījumā. Būtiski, ka bērni paši uzstājas publiskās priekšā ar izteiksmīgu grāmatas fragmenta stāstījumu. Tas sniedz drosmi un pārliecību par sevi.

Ieklausoties ekspertu ieteikumos, iepļānosim ģimenē lasīšanas vakaru, kam varbūt sekos daudz citi.

Teksts un foto: Laura Felša

Gandrīz nekas nedarbojas

SANITA BORDĀNE, latviešu valodas un literatūras skolotāja

Bērni vasarā nelasa

Alekseja Grēviša Liepnas pamatskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja Sanita Bordāne māca 5., 6. un 8., 9. klašu skolēnus. "Diemžēl bērnu, kuri izjut lasīt prieku, ir ļoti maz. Domāju, galvenais iemesls ir digitālais laikmets - visa dzīve ir telefona, līdz ar to grāmatas nav aktuālas," saka skolotāja. Viņa mēģina bērnus motivēt dažādos veidos, bet, kā pati atzīst, gandrīz nekas nedarbojas. "Arī vasaras brīvlaikā vairs nelielu lasīt grāmatas, jo zinu, kāds būs rezultāts. Tas, kas jādara ar lielu piespiedanos, neveicina nekādu prieku un visdrīzāk "atsit dūsu" vispār. Ir, protams, apzinīgi bērni, kuri izlasījis grāmatas, neskatoties, vasara vai skolas laiks," viņa secina. Paredzot, ka brīvdienās vairums bērnu nav lasījuši, skolotāja katru septembri atgādina, ka līdz rudens brīvdienām būs jāizpilda darba lapas par izlasīto grāmatu. "Tādā veidā veicinu bērnus sākt lasīt grāmatu mācību gada sākumā. Nav obligātās literatūras, tāpēc ļauju skolēniem pašiem izvēlēties sev tīkamāko. Mudinu lasīt "Bērnu žūrijas" grāmatas, jo tās ir mūsdienīgas," stāsta S. Bordāne.

Labā tradīcija zudusi

Skolotāja novērojusi, ka bērni labprātāk klausās, nevis lasa. "Reizēm pati paņemu kādu grāmatu no bibliotēkas un stundas sākumā lasu viņiem priekšā. Arī tas nav slikti, jo vedina uz domāšanu un sarunu tematu. Esmu devusi arī katram atšķirīgus stāstu fragmentus, ko pati sameklēju, bet visiem uzdožu vienādus jautājumus - tad var dzirdēt interesantus skolēnu viedokļus un tādā veidā dzimst diskusijas," par mācību gaitu stāsta skolotāja.

Viņa labprāt sagatavo skolēnus skaļās lasīšanas konkursiem, savukārt kolēģe mudina bērnus piedalīties skatuves runas konkursos. "Tie, kuri piedalās, to dara labprātīgi. Reizēm ir tā, ka bērns grib, bet īsti nevar - nav šo prasmju. Gadās arī tā. Kad vēl nebija likvidētas lauku skolas, tad sadarbībā ar Liepnas tautas namu rīkojām vietējo skatuves runas konkursu, kur ļāvām piedalīties visiem, kuri vēlas. Tā skolēniem bija iespēja ne tikai piedalīties, bet redzēt, kā citi uzstājas, saprast, ko pats savā runas mākslā var uzlabot," atceras S. Bordāne un pauz nožēlu, ka šī tradīcija zudusi.

Zinot, kādas prasības ir skolā, bez lasītprasmes pirmajā klasē neiztik. "Uzskatu, ka, uzsākot pirmo klasi, noteikti jāprot lasīt. Būtiski ir arī saprast izlasīto. Ja bērns vēl septiņos gados neprot lasīt, pēc tam rodas grūtības. Pati redzu, kas notiek lielākās klasēs - daudzi neprot tekoši lasīt, neizprot izlasīto," secina skolotāja, aicinot visus iesaistītos padomāt par to, ko šajā ziņā var uzlabot.

Lauris Gundars:

"Katra individuālā saruna ar vecākiem ir daudz svarīgāka par desmit sarunām skolā klasē."

APTAUJA "WWW.ALUKSNIESIEM.LV"

Kā veicināt bērnu lasītprasmi?

Pirmās iemaņas lasīšanā jāapgūst ģimenē	46
Vecākiem jālasa priekšā vakara pasacīņas	16
Skolā jābūt obligātajai literatūrai, kas jāizlasa vasaras brīvdienās	12
Pirmsskolas iestādē bērni pienācīgi jāsaņem 1. klasei	14
Cits variants	5
Lai bērni klausās audiogrāmatas	1

Nobalsojuši: 94

Avots: Alūksnes un Malienas Ziņas

Datums: 04-10-2024

Latgales skolas iegūst Ekoskolu apbalvojumus

Jersikas pamatskolas komanda Ekoskolu apbalvošanas ceremonijā

Ekoskolu apbalvošana ir ikgadēja tradīcija mācību gada sākumā, un šogad tā notika 11. septembrī Latvijas Nacionālās bibliotēkas Ziedoņa zālē.

Šogad apbalvotas 195 izglītības iestādes, no kurām 90 saņēma starptautisko Zaļo karogu, 52 izglītības iestādēm piešķirts sertifikāts, Pateicību saņēmušas 53, bet piecas iestādes ieguva īpašo un prestižo vēstnieku statusu.

Starptautiskais Zaļais Karogs un Ekoskolu vēstnieku statuss 2024./2025. mācību gadam Latgalē piešķirts Daugavpils Ķīmijas pirmsskolas izglītības iestādei, Starptautiskais Zaļais Karogs 2024./2025. mācību gadam piešķirts Jersikas pamatskolai Līvānu novadā un Daugavpils Saskaņas

pamatskolai. Latvijas Ekoskolu Sertifikāts 2024./2025. mācību gadam piešķirts Robežnieku pamatskolai Krāslavas novadā, Balvu Valsts ģimnāzijai, Balvu profesionālajai un vispārīgizglītošajai vidusskolai, Bērziņpils pamatskolai Balvu novadā un Stacijas pamatskolai Balvu novadā.

Pateicību par dalību Ekoskolu programmā 2024./2025. mācību gadā saņem Latgales industriālais tehnikums, Daugavpils Valstspilsētas vidusskola, Rugāju novada Eglaines pamatskola, Rēzeknes valsts poļu ģimnāzija, Rēzeknes pilsētas pirmsskolas izglītības iestāde «Rotaļas» un Špoģu vidusskola.

Ekoskolu balvas tiek piešķirtas uz vienu gadu, un to saņemšana prasa pastāvīgu vides izglītības aktivitāšu organizēšanu skolās. ■

Avots: Vietējā Latgales Avīze

Datums: 20-09-2024

Ekoskolu apbalvojums novada izglītības iestādēm

11. septembrī Latvijas Nacionālās bibliotēkas Ziedoņa zālē notika ikgadējā Ekoskolu apbalvojumu pasniegšana. Šogad kopā apbalvotas 195 izglītības iestādes, tostarp arī 13 Cēsu novada izglītības iestādes.

Zaļo karogu 2024./2025. mācību gadam saņēma:

- Dzērbenes vispārīgizglītojošās un mūzikas pamatskolas pirmsskolas grupas Taurenē (pirmsskolas izglītības iestāde "Asniņš");

- Līvu pirmsskolas izglītības iestāde;

- Rāmuļu pamatskola;
- Amatas pamatskola;
- Priekuļu pamatskola;
- Liepas pamatskola;
- Cēsu pilsētas Pastariņa sākumskola;

- Jāņmuižas pirmsskolas izglītības iestāde.

- Latvijas Ekoskolu Sertifikāts 2024./2025. mācību gadam tika piešķirts:

- Stalbes pamatskolai;
- Straupes pamatskolai;
- Cēsu 1. pamatskolai;
- Vidzemes Tehnoloģiju un dizaina tehnikumam.

Savukārt pateicību par dalību Ekoskolu programmā 2024./2025. mācību gadā

saņēma Skujenes pamatskola.

Priekuļu pamatskolas Ekopadomes vadītāja, matemātikas skolotāja Agnese Ramata stāsta: "Priekuļu pamatskola (iepriekš Priekuļu vidusskola) Ekoskolu saimē ir kopš 2005. gada. Skola Zaļo karogu saņem jau 12. reizi. Apbalvojums ir kā apliecinājums kopīgam Ekopadomes, skolotāju, skolas darbinieku un vecāku ceļam uz sakoptu skolas apkārtni, sadarbībai ar citām izglītības iestādēm un jauniem pasākumiem, projektiem un aktivitātēm."

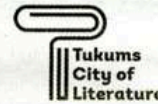
Katru gadu Ekoskolu nacionālā žūrija rūpīgi analizē mācību iestāžu paveikto mācību gada laikā, ņemot vērā Ekoskolu programmas kritērijus un septiņu soļu metodoloģiju. Mācību iestāžu veikumu izvērtē pārstāvji no plaši pārstāvētas žūrijas: Viedās administrācijas ministrija, reģionālās attīstības ministrija, Baltijas Vides forums, biedrība "Zaļā brīvība", Latvijas Dabas fonds, Vides izglītotāju asociācija, Valsts izglītības satura centrs, SIA "ZAAO" Dabas un tehnoloģiju parks "URDA", UNESCO Latvijas Nacionālā komisija un Vides izglītības fonds.

Ekoskolu programma ir viena no visaptverošākajām un populārākajām vides izglītības pieejām pasaulē, kas šogad svin 30 gadu jubileju. Ekoskolu programmā Latvijā šobrīd darbojas ap 200 izglītības iestāžu (no pirmsskolām līdz pat augstskolām), bet visā pasaulē programmā ir iesaistītas 48 700 izglītības iestādes 73 valstīs. Programmā tiek aicināta piedalīties ikviena izglītības iestāde, kas gatava savā darbā ilgtermiņā pievērsties vides aizsardzības un ilgtspējīgas attīstības jautājumiem. Ekoskolu programmā var darboties, arī nepretendējot uz Ekoskolas statusu, bet vienkārši piedaloties programmas vides izglītības aktivitātēs – akcijās, kampaņās, konkursos, apmācībās, pieredzes apmaiņās, forumos u. c. Dalība Ekoskolu programmā ir vērtīgs ieguvums ne tikai izglītības iestādes kolektīvam, bet arī pašvaldībām, jo līdztekus citiem vides izglītības mērķiem programmā aktīvi tiek veicināta arī sabiedrības līdzdalība apkārtējās vides pārvaldībā.

Avots: Cēsu Vēstis

Datums: 01-10-2024

Baltā Vilka ceļš mājup Novadā atklāts jauns literārais maršruts

Šogad atzīmējām dzejnieka un ornitologa Jāņa Baltvilka 80. dzimšanas dienu. Kaut arī pats dzejnieks jau pirms vairāk nekā 20 gadiem devies mūžībā, viņa gars turpina dzīvot dzejā, dziesmu tekstos un Baltvilka balvas nominācijās. Savukārt jubilejas gadā Baltvilka vārds tiek īpaši daudzmināts, pateicoties rakstnieku rezidenču iekārtošanai viņa dzimtajās mājās – Smārdes pagasta «Zilītēs» – un jaunas literārās takas «Baltā Vilka ceļš mājup» atklāšanai, kas notika svētdien, 29. septembrī.

Pastaigu taka ar moderniem digitāliem risinājumiem

Svētdienas pusdienlaikā, pamalē briesot draudīgiem lietus mākoņiem, Smārdes dzelzceļa stacijā pulcējās prāvs interesentu pulciņš, lai izmēģinātu biedrības «Baltā Vilka takas» jaunizveidoto literāro pastaigu taku, kas precīzi dublēja dzejnieka ikdienā staigāto ceļu no Smārdes stacijas līdz «Zilītēm», ko viņš, izņemot ziemas sezonu, mēdzis mērot basām kājām. Maršruts izveidots atbilstoši mūsdienu moderno tehnoloģiju prasībām. Karšu un ceļvežu vietā dalībnieki izmantoja savus viedtālrunis un datu pieslēgumus, atrodot 18 kontrolpunktus un ieskenējot tur izvietotos QR kodus, kas savukārt atvēra īpaši izveidotas tīmekļa

vietnes ar paskaidrojošiem tekstiem un interaktīviem elementiem. Ikviens dzejas cienītājs tādējādi varēja noklausīties bērniem un pieaugušajiem rakstītu Baltvilka dzeju, miniatūras un dziesmas ar viņa vārdiem – kopumā četrdesmit audio ierakstu, kā arī noskatīties video ierakstu un atsvaidzināt zināšanas par Latvijas putniem.

Kad lietus mākoņi pašķiras

Dalībnieku pulks bija gana daudzveidīgs. Ceļā devās gan pieaugušie, gan bērni (jaunākajam dalībniekam – tikai trīs gadiņi), gan kāds jestr četrkājis. Kopējais teju piecus kilometrus garais maršruts tika pieveikts vidēji divās stundās. Katrā pieturvietā nācās uzmanīgi izlasīt tīmekli ievietoto norādi,

kur meklējams nākamais maršruta punkts, jo nereti plāksnītes ar kodiem bija izvietotas apslēptās vietās, piemēram, mežā pie koka stumbra. Tas piešķīra pārgājienu atrakтивitāti, kodu meklēšanā aktīvi iesaistoties jaunākajiem dalībniekiem.

Laika apstākļi bija gluži vai apbrīnojami saudzīgi – lietus mākoņi paklausīgi pašķīra, nogāžot savas slapjās kravas Tukumā un cituviet, kamēr jaunatklātā literārā taka izvairījās no nokrišņiem līdz pat pasākuma beigām.

«Baltā Vilka ceļš mājup» noslēdzās «Zilītēs», kur visus sagaidīja tulkotāja Emija Griģorjeva, aicinot lielus un mazus dalībniekus doties mīklu medībās, iepazīstot «Zilīšu» apkārtni un Latvijas Ornitoloģijas biedrības bied-

re, putnu vērotāja Ieva Vavilova, kas vadīja izzinošas aktivitātes par un ap putniem.

Jāstrādā, un viss izdosies!

Kā pēc pasākuma atzina projekta vadītāja un satura autore Gunna Roze-Tamule, sākotnējie mērķi bijuši visai grandiozi. «Bija iecerēti interesanti tehnoloģiski risinājumi, piemēram, cilvēkam ejot pa maršrutu un sasniedzot konkrētu vietu, aplikācija pati, reaģējot uz GPS koordinātām, ieslēgtu atbilstošu tekstu, ko klausīties. Šāds risinājums tomēr izrādījās dārgs, un nepieciešamo finansējumu atrast neizdevās, tāpēc nācās izdomāt citus variantus, jo pilnībā no iecerētajiem atteikties negribējās. Rezultātā izstrādājām meklēšanas maršrutu

ar QR kodiem, kas dalībniekus vestu no viena punkta uz nākošo, pa ceļam iepazīstoties ar viņa daiļradi profesionāla aktiera Gerda Lapoškas un paša autora izpildījumā. Es domāju, ka šādā veidā projekts pat ir ieguvis, nevis zaudējis, jo informācija ir ļoti plaša, daudzveidīga un interesanta. Patikami bija noslēgumā dzirdēt, ka dalībnieki ir klausījušies visu dzeju, arī to, kas nebija paredzēta viņu vecuma grupai, un visa dzeja viņiem ļoti patikusi. Prieks par to, ka uz atklāšanu un takas izmēģināšanu bija ieradies tik plašs dalībnieku pulks, par to, ka mūsdienu laika apstākļi, un es biju patiešām aizkustināta, redzot tik daudz smaidīgu, priecīgu seju un dzirdot labos vārdus pateicībā par šīs svētdienas baudījumu. Iecere ir izdevusies, un no šī brīža tas būs pastāvīgs maršruts, kuru interesenti varēs iepazīt jebkurā sev izdevīgā laikā. Nākošgad taku vēl paplašināsim, veidosim to loka veidā,» apsola G. Roze-Tamule.

Interesentiem, kas vēlas iepazīties ar jaunizveidoto maršrutu, jādodas uz Smārdes dzelzceļa staciju, kur izvietots informatīvais stends ar pirmo QR kodu, kas jāieskenē tālrunī, lai varētu uzsākt ceļu.

Jāreķinās, ka taka pagaidām neved pa loku, bet gan beidzas pie «Zilītēm», un dalībniekiem jāplāno arī atpakaļceļa risinājumi uz Smārdes vai Milzkalnes dzelzceļa stacijām vai Tukumu.

GUNTIS ZARIŅŠ

Projektu līdzfinansē MAF Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem

Avots: Neatkarīgās Tukuma Ziņas
Datums: 01-10-2024

Pagājušajā ceturtdienā uz vairākām stundām bija slēgtas visas TALSU novada bibliotēkas. To darbinieki pulcējās Talsos, lai publiski paustu raizes par plānoto bibliotēku tīkla optimizāciju. Sociālo, izglītības, kultūras un sporta jautājumu komitejā apspriests variants, ka no 30 bibliotēkām novadā paliktu tikai astoņas. Iecerēto reorganizāciju novada bibliotekāri raksturo kā lēnu nozares agoniju.

Avots: Saldus Zeme
Datums: 20-09-2024

Pilnveido digitālo bibliotēku

IEVA VILMANE

Piecu gadu jubilejā publiskajai e-bibliotēkai www.3td.lv sarūpēts lasītājiem ērtāks katalogs un vēl viens tematiskais grāmatplaukts.

Valsts izveidotā un uzturētā digitālā bibliotēka visā pasaulē piedāvā bez maksas legāli lasīt dažādu žanru un tematikas literatūru latviešu valodā. Tiešsaistē ir vairāk nekā 600 e-grāmatu, līdz šim tās bija sakārtotas četros virtuālos plauktos — *Jaunākās*, *Sobrid*

lasītākās, *Visaugstāk novērtētās* un *Populārākās*. Pēc platformas pilnveidošanas ir vēl viens plaukts — par sabiedriskās un kultūras aktualitātēm. Pašlaik izceltas Dzejas dienas, tāpēc tajā salikti dzejas krājumi un autoru biogrāfijas.

Kopš septembra pirmajām dienām digitālā bibliotēka piedāvā ērtāku krājumu pārskatīšanu. Līdz šim vietnes ātrdarbības dēļ katrā plauktā, izņemot *Jaunākās*, bija 20 grāmatu, bet tagad iespējams redzēt visas atlasītās. Meklēšanas parametri saglabāti līdz šinējie — pēc autora, nosaukuma vai kategorijas. Vienu un to pašu grāmatu lasītājs drīkst izvēlēties piecas reizes, katra ne ilgāka par 14 dienām. Mēnesī

lasītājiem neizsniedz vairāk par 18 grāmatām.

Kultūras informācijas sistēmu centra projektu koordinatore Agrita Saģalajeva ir apmierināta ar digitālās bibliotēkas krājumu: "Izdevēji piedāvā patiešām augstvērtīgas, lasītāju pieprasītas un bieži vien arī gluži jaunas grāmatas. Līdz šim aktīvi tika lasītas nesen pievienotās e-grāmatas, tāpēc agrāk pievienotie darbi pazuda aizmirstībā. Liels prieks par aktuālitāšu plauktu, jo tajā varam izcelt arī iepriekš pievienotas, vērtīgas un interesantas e-grāmatas."

www.3td.lv ir gandrīz 22 000 lieto-tāju, viņi piecos gados elektroniskās grāmatas lasījuši 181 319 reizi.

171008 SHYKAMA ON - FOTO

Avots: Saldus Zeme

Datums: 13-09-2024

Jaunajai bibliotekārei ir iecerēs

Kopš 3. septembra pagasta bibliotēku vada pelčeniece Madara Dzene. Iepriekš viņa to darījusi Rumbas pagastā un strādājusi Kuldīgas galvenajā bibliotēkā par novadpētniecības speciālisti.

Te var rezervēt un saņemt grāmatas un periodiskos izdevumus, ir bezmaksas datora un interneta pakalpojumi, pieeja datubāzēm.

ATGRIEŽAS MĀJĀS

„Esmu pelčeniece un pamatā visu dzīvi te nodzīvojuši. Darbs ir tuvu mājām. Tā kā šeit meklēja bibliotēkas vadītāju, pieteicos. Cilvēki pamazām nāk atkal – pierod pie pārmaiņām. Nedaudz pamainījies darbalaiks. Reizi nedēļā ir garā darbdiena, lai cilvēki līdz 19.00 var bibliotēku apmeklēt. Iepriekš garā diena bija trešdiena, tagad pirmdiena.

Lēnām iepazīstu apmeklētājus. Pelčos lielāko daļu pazīstu – šeit arī ir mani bijušie skolotāji. Agrāk mācījies Pelču pamatskolā pilī. Blakus telpā bija mūzikas klase. No sākuma nevarēju saprast, vai šeit strādāt man patīks, jo tā ir ēka, kurā pavadīts daudz laika.

Pelču bibliotēkā kopš septembra strādā pagasta iedzīvotāja Madara Dzene.

Jūtu, ka es to labi pieņemu un tā mani arī. Atceros, kā šeit sēdējām skolas laikā un ka stūrī stāvēja liels kontrabass.”

PAGASTA PLUS

„Cilvēki, kas te nāk, mani pazīst un pieņem labi. Mēģinu izzināt, kas viņus vairāk interesē un ko viņi grib lasīt: kā komplektēt krājumu, kas pieprasīts, kas ne, kādi periodiskie izdevumi interesē, kāda literatūra. Būs jāiet iepa-

zītīs arī ar bērnodarza audzēkņiem – Pelču pagastam ir tāds pluss, ka šeit ir bērnodarzs, tāpēc mazo lasītāju ir vairāk nekā citos pagastos, kuros nav ne skolas, ne bērnodarza. Sadarbojamies ar kultūras darbinieci Baišu Mežīņu, kas ir atpakaļ no bērna kopšanas atvaļinājuma.

Esmu novērojuši, ka uz bibliotēku nāk ļoti dažāda auditorija. Gandrīz visas vecuma grupas: bērni, seniori, cilvēki, kam ir

20–30 gadu. Nāk skolotāji no blakus skolas. No Viduskurzemes pamatskolas-atstātības centra bērni nāk kopā ar skolotājiem. Ir bijis tā, ka vesela klase ienāk iepazīties un apskatīt, kas šeit ir un kas te strādā. Ienāk arī garāmejojot, kad ir sporta stundas un pārgājieni.”

TACĪŅA JAU IESTAIGĀTA

„Ja salīdzina ar Rumbas pagastu, darbs šajā bibliotēkā atšķiras tā, ka te ir bērnodarzs un skola, – Rumbas pagastā nav. Tur bija zināmas grūtības iesaistīt jauno paaudzi. Ļoti daudz bija jādome par pasākumiem, kas tieši varētu interesēt bērnus un jauniešus, lai arī viņi gribētu atnākt un te pavadīt brīvo laiku. Rumbas pagasts ir tuvu Kuldīgai, un nodarbes un izklaide ir Kuldīgā, bet mājās viņi ir tikai vakarā.

Šeit iepriekšējā bibliotekāre Aija Kņaze ļoti pastrādājusi pie tā, lai bērniem būtu jau iestaigāta taciņa, – viņi te nāk. Bērniem šajās telpās notiek arī pulciņš *Radošais pelcis*, ko vada Santa Ķeķe.”

UZKLAUSĪS IETEIKUMUS

„Tā kā pastrādāju novadpēt-

niecībā, redzu, ka arī šeit ir ļoti daudz, ko darīt. Man tas nav tik grūti, jo Pelčos esmu no bērības, mācījies skolā un piedalījies kultūras dzīvē. Man tas nav svešs, un jāsāk apkopot materiālus. Pašai tas būs interesanti – domāju, ka arī maniem kolēģiem būtu interesanti kaut ko uzzināt par pagasta vēsturi. Vēl skatīšos, vai cilvēkus interesēs lasītāju klubiņš. Rumbas pagastā tādu rīkoju – kopā reizi mēnesī runājam par literatūras tēmām. Šeit gribu noskaidrot, vai dalībnieki būtu. Esmu atvērta un gaidu ierosinājumus. Pašlaik aktuāla ir Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija – par to vairāk sāk interesēties. Ļoti pieprasīta grāmata ir Zanes Daudziņas *Bērnu dienas Komunālajā* – tai jau pieteikus rinda. Grāmatnīcās to izpērk.

Septembrī liels notikums bija bibliotēkas akreditācija. Gāja ļoti labi – novērtēta labi. Ir ierosinājumi, ko ņemt vērā uz priekšu, bet kopumā komisija bija apmierināta.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Avots: Kurzemnieks

Datums: 01-10-2024

“SAPRATĀM, KA MUMS IR JĀSADODAS ROKĀS UN JĀDOMĀ, kā cilvēkus dabūt ārā no tām aliņām, mājām, sētām, kurās kovida ierobežojumu laikā viņi bija ierāvušies, ieslēgušies,” teic Ramona Ukrina (no kreisās) un iepazīstina ar savu palīgu un atbalstītāju pagasta saietā nama vadītāju Vinetu Lavrenoviču.

VIENS NO AKTUĀLAJĒM JAUTĀJUMIEM, par ko runāja Sēlijas bibliotekāru foruma dalībnieki, bija iedzīvotāju padomes. Aizkraukles novads šajā ziņā ir pozitīvais piemērs, jo visā Sēlijā tādas darboties sākušas tikai pie mums. Staburaga bibliotēkas vadītāja Iveta Ločmele kolēģiem pastāstīja, kā ar padomes izveidi veicies Staburaga pagastā.

Sunākstē tiekas bibliotekāri no visas Sēlijas

Nozīmīga loma iedzīvotāju līdzdalības un līdzatbildības veicināšanā

Bibliotēka sen vairs nav vieta, kur ierodas tikai apmainīt grāmatas un iepazīt jaunāko lasāmvielu. Daudzviet tās kļuvušas par nozīmīgiem vietējās kopienas izglītības, kultūras un informācijas centriem un bibliotekāri — par vietējās sabiedrības virzītājspēku un attīstības dzinuli. Par šo un citiem aktuāliem jautājumiem Sēlijas bibliotekāru forumā Sunākstē diskutēja un pieredzē dalījās bibliotekāri no visa vēsturiskā reģiona.

AGITAS GRĪNVALDES-IRUKAS
TEKSTS UN FOTO

Labā iespēja tikties klātienē

Forumā tika pārrunātas gan bibliotēku iespējas veicināt pilsonisko līdzdalību savā kopienā, gan aplūkota iedzīvotāju padomju izveides gaita Sēlijas pašvaldībās.

Pavasārī notika tiešsaistes apmācību cikls “Līdzdalības punkti — bibliotēkas”, kurā zināšanas par pilsoniskās līdzdalības iespējām un iedzīvotāju padomju veidošanu apguva bibliotekāri un citi interesenti no visas Sēlijas. Šis mācības guva plašu atsaucību nozares speciālistu vidū, savukārt forums bija laba iespēja kolēģiem tikties klātienē. Lekciju tajā par vietas attīstību un iedzīvotāju padomēm lasīja kopienas sadarbības tīkla “Sēlijas salas” projektu vadītāja Santa Šmite un biedrības “Udenszīmes” valdes priekšsēdētāja Ieva Jātniece. Praktisko darba grupu “Līdzdalības bibliotēkas Sēlijas salās” vadīja Renāte Lenša, Jēkabpils pilsētas bibliotēkas vadītāja. Jēkabpils novada galvenās bibliotēkas direktora vietniece, kura uzņēmusies arī Latvijas bibliotekāru biedrības nupat izveidotās Sēlijas nodaļas vadību.

Tilts starp iedzīvotājiem un pašvaldību

“Laukos bibliotekāri ir tie cilvēki, kuri labi pazīst visus savus lasītājus, bibliotēkās strādā ziņoši speciālisti, kas kļūst par tiltu starp vietējo pašvaldību un iedzīvotājiem, jo tā tomēr ir pašvaldības iestāde un tajā strādājošie ir vietvaras algoti darbinieki, taču reizē pārstāv arī kopienas, kur dzīvo. Tāpat bibliotekāri kā pilsonisko iniciatīvu lideri var kļūt par iedzīvotāju padomju atbalstītājiem un stiprinātājiem, un Aizkraukles novads to arī pierādījis praksē. Bibliotēkas kļūst arī par fizisku satikšanās vietu — tās ir telpas, kur cilvēki var atnākt, satikties, aprunāties. Tāpat bibliotēka ir nozīmīgs informācijas centrs, kas var sniegt jaunas zināšanas. Tāpēc mēs šogad esam pievērsuši lielāku uzmanību tieši bibliotēkām,” šo iestāžu nozīmi vietējās kopienas dzīvē foruma atklāšanā raksturoja kopienas sadarbības tīkla “Sēlijas salas” pārstāvis Jānis Dzintars.

Sēlijas bibliotekāriem ir svarīgi sanākt kopā, atzīst arī Sunākstes pagasta bibliotēkas vadītāja Ramona Ukrina: “Lai nodrošinātu nozares kā vienota veseluma ilgtspēju, ikvienai tā šūnai, arī mazai pagasta bibliotēkai, ir jādarbojas vienotā, saskaņotā plūdumā uz vienotu mērķu sasniegšanu un īstenošanu dzīvē.”

Galvenā dzīves artērija

Nemot vērā, ka daudzos pagastos ikdienā uz vietas nav pašvaldības pārstāvju, vadība attālinājusies no iedzīvotājiem, tad lauku bibliotekāri dara daudz vairāk nekā prasa viņu ikdienas pienākumi. Daudzās kopienās Sēlijā tieši bibliotēkas kļuvušas par virzītājspēku dažādu iedzīvotāju pilsoniskās līdzdalības ak-

BIBLIOTĒKĀ regulāri tiek rīkotas dažādas izstādes. Šobrīd tajā apskatāmi Sērenes makramē studijas dalībnieku darbi.

tivitātēm. Un tieši Sunākste tam ir labs piemērs. “Katrai bibliotēkai savā vietā ir nozīmīga loma iedzīvotāju līdzdalības un līdzatbildības veicināšanā. Sēlijas bibliotēkas ir vienas no galvenajām dzīvības artērijām laukos, kas veicina savas identitātes apzināšanos — pēta un saglabā kultūrvēsturisko mantojumu, kā arī nes vietas vārdu plašākā pasaulē,” uzskata Sunākstes bibliotēkas vadītāja Ramona Ukrina un piebilst, ka tas arī sasaucaus ar visiem bibliotēkas darba priekšrakstiem un attīstības stratēģiju.

Jāsadodas rokās

Atskatoties pagātnē, Ramona teic, ka Sunākstē aizsākums visām aktivitātēm gan ir ar mazliet skumju pieskaņu — kovida laika ierobežojumiem, kas daudzos radīja depresīvu noskaņojumu, kā arī vietējās pamatskolas slēgšana. “Ias nozīmē, ka pagasts kļuva vēl klusāks un mierīgāks, bērni devās uz skolām citur, un sajūta patiesībā bija diezgan skumja. Viena no manām lielākā-

jām atbalstītājām, ar kuru mēs daudz lietas darām kopā, ir saietā nama vadītāja Vineta Lavrenoviča. Ar viņu ik pa laikam tikāties un runājām, ko darīt, lai cilvēkus iekustinātu, padarītu pagastu atkal dzīvu. Sapratām, ka mums ir jāsadodas rokās un jādomā, kā cilvēkus dabūt ārā no tām aliņām, mājām, sētām, kurās kovida ierobežojumu laikā viņi bija ierāvušies, ieslēgušies,” teic Ramona Ukrina.

Pamazām sākušas aktivizēt vietējos cilvēkus, celt saulīte vietējos talantus, aicināt iedzīvotājus uz dažādām radošajām nodarbībām. Ramona uzskata, ka, ņemot vērā nelielo iedzīvotāju skaitu, atsaucība bija ļoti laba. “Gatavojām apsvēkumu kartītes pensionāriem, adījām zeķes, pinām un joprojām pinam tiklus Ukrainas armijai. Kopā svinējām Baltā galdauta svētkus, pinām lielo Jāņu vainagu, gatavojām Ziemassvētku dekorus, pie bibliotēkas izveidojām rožu dobi. Visu vadīja un organizēja mūsu vietējie cilvēki,” teic Ramona. Vineta piebilst, ka visas aktivitātes izrietēja no vietējo aktuālajām vajadzībām: “Agrāk cil-

Uzziņa

- ♦ Sunākstes bibliotēkā reģistrēti 170 lasītāji, kas ir gandrīz puse no visiem pagasta iedzīvotājiem, bet aktīvi lasītāji ir aptuveni 130.
- ♦ Krājumā ir vairāk nekā 4,5 tūkstoši grāmatu, ir iespējams lasīt plašu klāstu žurnālu, reģionālos laikrakstus “Staburags” un “Brīvā Daugava”.
- ♦ Bibliotēkā tiek veikts darbs novadpētniecībā, regulāri notiek tematiskās literatūras izstādes. Var izmantot datoru un internetu.

vēkiem ievērojams jubilejas sūtījām apsvēkumus, pastu slēdza, bet mēs gribējām turpināt iesāktu. Tāpat arī ar citām lietām un tādā veidā patiesībā mēs kopā radām izeju no bezzejas. Iemācījāmies ar visu tikt galā paši saviem spēkiem, darboties ar tiem resursiem, kas mums ir pieejami. Ir vietas, kur ir skolas, bērnu dārzi, mums palikuši tikai pieaugušie, seniori. Taču, lai iekustinātu cilvēkus, ieinteresētu, apvienotu, ir jābūt kādam, kas to veltīgi paņem un veic.”

Domubiedru grupa pārtop biedrībā

Viens no būtiskiem momentiem bija tas, ka sunākstiešus pamanīja un uzrunāja kopienas sadarbības tīkla “Sēlijas salas” aktīvistu. “Sākām sadarboties, mācīties, iedvesmoties. Sākumā kā domubiedru grupa un radošā studija, kurai tā isti pat nosaukuma nebija, bet nu jau kā biedrība “Saulas aka”, kas dibināta pagājušā gada nogalē. Pateicoties tam, varam rakstīt projektus un iegūt finansējumu savu ieceru īstenošanai, jo ne kā privātpersona, ne kā bibliotēka, to nevaram,” teic Ramona.

Viņa pauz gandarījumu, ka izdevies piesaistīt un aktivizēt arī jauniešus, jo vēl palikuši pagastā. Jau nīcīši pārstāvēti arī Sunākstes iedzīvotāju padomē. Bibliotēkas vadītāja piebilst, ka tai centās virzīt tos cilvēkus, kas nav biedrības aktīvistu, jo mērķis bija veidot pēc iespējas plašāku interesentu loku, kas pārstāv pagasta intereses un rūpējas par tā attīstību. ♦

Novada bibliotekāri tiekas sezonas pirmajā Metodiskajā dienā

Trešdien Limbažu novada galvenā bibliotēkā (LNGB) valdīja gandrīz vai 1. septembra noskaņa – novada bibliotekāri pulcējās uz jaunās darba sezonas pirmo Metodisko dienu. Tikšanās ar dziesmu, novēlot būt pateicīgiem par to, kas mums katram dots, ievadīja Lūcija Sičevska (Vilkapuķe). LNGB direktore Elīna Lilenblate-Kleina, priecīga atkal visus redzēt kopā, vēlēja vienam no otra smelties pozitīvas emocijas un jaunas idejas. Reģiona galvenā metodiķe Bronīslava Sauka, uzrunājot kolēģus, gan piebilda, ka jaunās sezonas atklāšana nenozīmē, ka bijis kāds pārtraukums, visi bibliotekāri jau strādā ierastajā ritmā, notiek Dzejas dienu sarīkojumi, izstādes...

Sezonas pirmajā tikšanās reizē ir tradīcija sveikt tos bibliotekārus, kuri pievienojušies šai profesionālajai kopībai, arī jubilārus. Šoreiz veiksmē tika vēlēta Ausma Eglīte, kura sākusi strādāt Lādes bibliotēkā. Viņa pati atzina, ka jau iejutusies šajā darbā, arvien vairāk iepazīst savus lasītājus, jau domā, ko katram ieteikt, kas cilvēkus interesē. Savukārt dzīves jubilejās tika sumināta Sarmīte Zvīne (Liepupe), Laima Bernšteina (Pociems), Zeltīte Millere (Tūja), Zane Balode un Linda Šumeiko (LNGB), Ilze Baumannē (Korģene). Aļoņas bilotēkas vadītāja Sarmīte Frīdenfelde pasākumā Limbažos nevarēja piedalīties, tāpēc viņai domātos apsveikumus uzklaušīja un adresātei vēlāk nodeva kolēģe Ieva Prauliņa no Ungurpils Salas.

Pēc sirsnīgās apsveikumu sadaļas sākās

Kolēģu apsveikumus saņēmušas Ausma Eglīte (no kreisās), Sarmīte Zvīne, Ieva Prauliņa, Laima Bernšteina, Zeltīte Millere, Zane Balode, Linda Šumeiko un Ilze Baumannē

jau lietišķāka saruna. Par arhīvu un tā dokumentu izmantošanu bibliotekāriem stāstīja Latvijas Nacionālā arhīva Valmieras zonālā valsts arhīva direktore Aija Pelēkā un eksperte Māra Stabrovskā. Ar savu pieredzi dalījās Limbažu novadpētniece Irīna Noriņa. Uz šo sarunas daļu bija ieradušies arī LNGB vēstures draugu klubīņa pārstāvji. Taču par ieteikumiem un iespējām izmantot arhīva bagātības vairāk stāstīsim kādā no *Ausekļa* nākamajiem numuriem.

Semināra otrajā daļā bibliotekāri pārrunāja sava darba aktualitātes, idejas, arī

problēmas. E. Lilenblate-Kleina dalījās atziņās un ieteikumos par informācijas izplatīšanu, sociālo tīklu izmantošanu, jo tieši tur liela daļa mūsdienu cilvēku uzzina visus jaunumus. Tāpat viņa informēja par novada Kultūras pārvaldes jauno mājaslapu, arī bibliotēku vienotā logo izveidi. Kopā tika pārrunāti iespaidi un ierosmes, kas iegūtas šovasar apmeklējot Madonas pusē, bet LNGB sistēmbibliotekāre Talita Atvare pastāstīja par piedalīšanos rakstīšanai vēltajā festivālā *Rakstivāls*.

Lailas PAEGLES teksts un foto

Avots: Auseklis

Datums: 02-10-2024

Saruna Salacgrīvas bibliotēkā ar Astru Tomsoni

24. septembrī Salacgrīvas bibliotēkā bija ļoti sirsnīga tikšanās ar limbažnieci Astru Tomsoni. Istenībā jau salacgrīvieti, jo šeit dzimusi. Bet viņai ir skaudrs stāsts par to, kā ģimene tika izsūtīta uz Sibīriju. Sanākušie dzirdēja stāstu par to, kā tur ritējušas dzīves gaitas. Pēc atgriešanās dzimtenē strādājusi milicijā un vēlāk policijā. Stāstījumā par šo dzīves posmu dzirkstīja humors, atceroties piedzīvojumus un arī pārdzīvojumus. Pati

Astra saka: – *Visu dzīvi esmu aktīvi darbojusies dažādās jomās. Lai to varētu darīt, savulaik biju gan pioniere, komjauniete. Jā, biju arī partijā. Astra pati atzina: – Jau no bērnības biju zirga mugurā. Un lielā mīlestība pret zirgiem vēlāk atspoguļojas izsūtītajās gleznās. Par viņas radošumu stāsta krustiņdūrienā veidotās gleznas, ierāmētās fotogrāfijas un dzejas grāmatas *Vienu sārtu rozi* un *Baltā ābele*.*

Saruna ritēja ne tikai par Astras dzīvi un viņas dzeju, bet runājām arī par kultūras dzīvi šodien. Un nonācām līdz pavisam nopietnām pārdomām par to, kāds ceļš turpmāk lemts latviešu kultūrai.

Paldies A. Tomsoni par interesantu stāstījumu! Un viņas fotogrāfiju izstādi joprojām var redzēt Salacgrīvas bibliotēkā.

Inta BALODE

Avots: Auseklis

Datums: 04-10-2024

Bibliotekāri konferencē Jūrmalā

26. septembrī novada bibliotēku pārstāves no Alojas, Salacgrīvas un Limbažu novada Galvenās bibliotēkas (LNGB) devās uz Jūrmalu, lai apmeklētu Latvijas bibliotekāru novadpētniecības konferenci *Bibliotēku un novadpētnieku sadarbība: lokālās kultūrvides resursu veidošanai un piederības izjūtas veicināšanai* ikvie-

nam. To organizēja Latvijas Nacionālā bibliotēka (LNB) sadarbībā ar Jūrmalas valstspilsētas pašvaldību, Jūrmalas Centrālo bibliotēku (JCB), Latvijas Bibliotekāru biedrību (LBB) un Jūrmalas muzeju. Todien varēja apskatīt ne tikai JCB, kur norisinājās pasākums un iepazīt Jūrmalas kultūras mantojumu, bet piedalīties tīklu

siešanas un mezglšanas meistarklasē. Pieredzes stāstos novadpētniecībā dalījās organizatoru iestāžu pārstāvji, vēsturnieki, skolotāji un citi novadpētnieki. Konference bija lieliska iespēja iegūt jaunas atziņas un domubiedrus.

Fanija ROMEIKO

Avots: Auseklis

Datums: 04-10-2024

Jubileja mazai, bagātīgai bibliotēkai

IEVA VILMANE

Piektdienas vakarā Vadakstes tautas namu piepildīja vietējo autoru dzeja, sirsnīgas dziesmas un silti vārdi — Vadakstes bibliotēkai atzīmēja simto gadadienu.

Bibliotekāre Aina Statkus katram ciemiņam, vai tas būtu no Rīgas, Saldus, kaimiņu pagasta vai pašu pagasta, bija sartiņepējusi suvenīru par ierašanos un ar vairāku labdaru palīdzību uzklājusi kafijas galdu.

Viņa ciemiņiem teica: laika gaitā Vadakstes bibliotēkai bijuši vairāki bibliotekāri, tai mainītas telpas un lasītāju paaudzes nemitīgi mijušās, bet bibliotekāra darba galvenais mērķis palicis nemainīgs — izpatikt katram lasītājam. Bijuši laiki, kad bieži jautāja pēc lauksaimniecības speciālistiem sarakstītām grāmatām, 2000. gadu sākumā pieprasītālais pakalpojums bija saistīts ar datoriem, bet mūsdienās ne vienam vien vajadzīgs bibliotekāra padoms un iedrošinājums pieprasīt un saņemt pakalpojumus elektroniski.

Aina Statkus piebilda: "Ir maldīgs priekšstats, ka bibliotēkā tikai saņem un izsniedz grāmatas, tāpēc izveidoju vairākus plakātus, kuros redzams, ko vēl bibliotekāri dara. Piemēram, organizējam un iekārtojam izstādes. Tajās cenšos parādīt vietējos cilvēkus, mūsu novada iedzīvotājus no Ezeres, Jaunauces, Rubas, arī kaimiņu novada Auces. Vēl rīkoju pasākumus, agrāk sadarbojos ar skolu un bērnudārzu, tagad — ar dienas centru. Sanāk skaiti un interesanti!"

SIRSNĪGI SVEICIENI Vadakstes bibliotēkas 100. jubilejā Vadakstes bibliotekārei Ainei Statkus (pa labi) no Saldus novada bibliotēkas direktores vietnieces Evitas Spulašas.

Turpinājums 2. lpp.

Avots: Saldus Zeme

Datums: 24-09-2024

Jubileja mazai, bagātīgai bibliotēkai

Sākums 1. lpp.

Saulīte (sociālā rehabilitētāja Vadakstes pagastā Saule Freiberga — I. V.) vairāk pa virtuvi, es — pie grāmatām, krustvārdu miklām un asprātības uzdevumiem. Sadarbībā ir spēks!”

Bibliotekārei no visiem darba pienākumiem novadpētniecība ir jāamzirdziņš, tāpēc pašas sirdij vistuvāk tie pasākumi, kuros tiek kaut sprīdi dziļāk pagasta vēsturē. Pagājušajā gadā ciklā *Atmiņu labirintos* vadakstnieki krustu šķērsu izrunājušies par Vadakstes, Priedulas un Bileiķu ciema mājām un iedzīvotājiem. Pagājušajā gadā sarīkots arī novadpētniecības konkurss *Kas pagātni vērt, tas nākotni svētī*.

Jubilejas vakarā atmiņu dzīparu šķeterēja arī bijušās bibliotekāres, Alinas Dvariškes pirmā darba diena bija 1961. gada 29. augustā. Bibliotēka izskatījusi padrūma, jo loģiem trūka aizkaru, grāmatas bija saliktas tumsos plauktos, kaimi-

VIJA KURSĪETE no Aucē starp apsveikumiem un atmiņu stāstījumiem izpildīja klausītāju iemīļotus instrumentālus skaņdarbus.

ņos — veikals. Cilvēku ciemā bijis tik daudz, ka kustība pa galveno ceļu nekad neapstājās. “Kolhozam bija tikai trīs

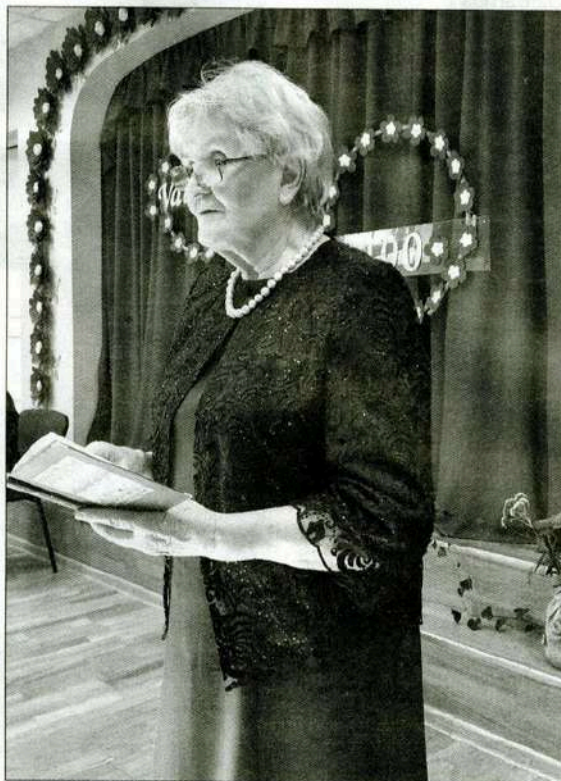
automašīnas — divas smagās un priekšsēdētāja *bobīks* —, tāpēc galvenokārt brauca zirgu pajūgi un velosipēdisti. Kas par putekļiem sanāca pa bibliotēkas loģiem!... Ziemā telpas varēja piekurnāt tikai līdz pieciem, sešiem grādiem. Bet tik un tā darbs man patika no pirmās līdz pēdējai dienai, jo bagātināju sevi un palīdzēju citiem saskatīt ko jauku ne tikai literatūrā,” priecējās Alina.

Ainas Statkus agrākā palīdzēja Olga Meironaite bibliotēkas darbību iepazīna laikā, kad valsts projektā *Trešais tēva dēls* bibliotēkas strauji modernizēja. Viņa atminas bērnu, jo viņu pulkā pagājuši katru dienu. Savukārt bijusi A. Statkus palīdzēja Līva Kalniņa aizvien gandarīta, ka Kanādas latvietim Rubas pusē atrada attālus radus.

Jubilejas programmu bagātināja Vadakstes senioru sieviešu vokālais ansamblis *No sirds uz sirdi*, Aucē Mūzikas un mākslas skolas direktore, akordeoniste Vija Kursiete un vietējo dzejnieču Alinas Dvariškes, Intas Tuzas, Sintijas Statkus, Vinetas Vilniņas, Silvijas Bleideles, Gundegas Rozenbergas un Ainas Statkus darbu lasījumi. Publiski sumināja vairākus lasītājus — Renārs Krauze un Sanija Freimane ir čaklākie bērnu grupā, bet Irēna Guldupe pieaugušo grupā. Ridzniecē Inese Vītola Vadakstes bibliotēkai ir neierasti tāla lasītāja. “Te ir fantastiska bibliotekāre, ļoti

RENĀRS KRAUZE ir liels grāmatu lasītājs, tāpēc velte arī viņam.

ALINA DVARIŠKE Vadakstes bibliotēkā nostrādāja 46 gadus, svētkos viņa lasīja pašas sacerētu dzeju.

bagāta bibliotēka, jo savas vēlmes piepildu katru reizi. Man šī puse ļoti patīk, tāpēc

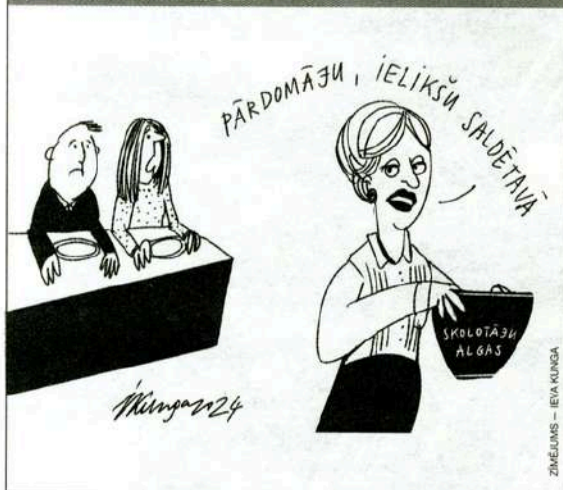
priecājos te būt,” viešņa pamatoja savu izvēli par labu nelielai lauku bibliotēkai. ☑

JAUNDZIMUSIE

Četri mazuļi

Aizvadītajā nedēļā Kuldīgas slimnīcas Dzemdību nodaļā piedzimuši trīs mazuļi, kuru vecāku dzīvesvieta ir Saldus novads. 16. septembrī pasaulē nāca braša šķēdeniece (4,18 kg), 18. septembrī piedzima 3,84 kg smags saldnieks, bet 20. septembrī — 3,065 kg smags zaņenīks. Dobeles un apkārtnes slimnīcā 16. septembrī pasaulī ieraudzīja 3,52 kg smags saldnieks. ☑

AKTUĀLA KARIKATŪRA

Avots: Saldus Zeme
Datums: 24-09-2024

Rosmes bibliotēka aicina pārgājienā uz «Rāmritiem»

AIRIKA BALODE

Iecavas pagasta Rosmes bibliotēka jau ceturto reizi šogad aicina interesentus doties kultūru un novadu izzinošā pārgājienā, kam šoreiz par galamērķi izraudzīta vietējā saimniecība «Rāmriti».

Iecavas pagasta Rosmes bibliotēka 5. oktobrī aicina interesentus doties pārgājienā uz vietējo bitenieka Otto Lodiņa saimniecību «Rāmriti». Tikšanās laiks ir pulksten 10 pie Iecavas autoostas, un dalībnieki aicināti līdz ņemt kādu sev mīļu dzejas vai citu grāmatu, lai padalītos lasīšanas paradumos un pieredzē, kā arī nelielu pusdienu groziņu kopīgai maltītei, aicina Gunta Dombrovska, Rosmes bibliotēkas vadītāja.

Līdz šim aizvadītas jau četras garās pastaigas vietējā kultūras mantojuma izzināšanai – pirmajā no reizēm pārgājiena dalībnieki devās uz dzejnieka Viļa Plūdoņa dzimto māju «Lejenieki», otro reizi kultūrgājiens vedā uz Garozas apkārtni Mežotnes pagastā, kur tika apskatītas tēlnieka Mārtiņa Zaura dzimtās mājās «Stūriši», Bērzmuižas kungu māja un citas vietas. Pēdējā pārgājienā, kas tika aizvadīts šomēnes, pasākuma dalībnieki devās uz novadnieka Edvarta Virzas dzimtajām mājām «Billitēm».

«Ar «Rāmritu» saimnieku Otto Lodiņu jau esam sadarbojušies – viņš ir piedalījies mūsu bibliotēkas pasākumos, bet šoreiz mēs dosimies viesos pie viņa uz saimniecību. Tagad rudenī dienas ir īsākas, tāpēc arī ejamais ceļa gabals organizēts īsāks – kopumā būs jāiet aptu-

veni 12 kilometri. Jauki, ka atpakaļceļā varēsīm nākt tā, lai nebūtu jāmēro tas pats ceļš, kas turp – arī ceļā būs redzami vēsturiski objekti un skaistas ainavas,» tā Rosmes bibliotēkas vadītāja Gunta Dombrovska.

Pārgājienā uz «Billitēm» laikapstākļi esot bijuši ļoti sildoši, dažiem pat pārāk karsti pārgājiena veikšanai. «Cerēsim, ka šajā reizē laikapstākļi būs mums vēlīgi un piemēroti garākai pastaigai. Interese par pārgājieni ir.» G. Dombrovska vēl neprot teikt, vai pēc šīs garās pastaigas sekos vēl kāda, jo tas atkarīgs no laikapstākļiem un iespējām – par to vairāk būs zināms pēc šī pasākuma norises.

«Jau izsenis medus ir bijis kas īpašs. Tas ir dievu nemirstības dzēriens un noslēpumaina spēka un zināšanu avots. Un bites, tā savācējas, ir dievišķas. Kā dainās teikts, Dieva kalponītes. Maģiskas būtnes – gan čakluma, gan gudrības simbols. Mūsu literātes, filosofes un rakstnieces Zentas Mauriņas viens no esju krājumiem nosaukts tieši tā: «Medus no grāmatu ziediem,» vēstīts pasākuma aprakstā.

Dalība pārgājienā ir bez maksas, bet ar iepriekšēju pieteikšanos pa tālruni 27811297. G. Dombrovska informē, ka «Rāmritos» būs iespēja iegādāties medu, medus suflē, kā arī ziedputekšņus, vaska plāksnes un citas brīnumlabas meddaines lietas. Kultūrizziņošo pārgājieni rīko G. Dombrovska, Lilita Seržāne, Rosmes bibliotēka un draugi, kā arī kopiena «Grāmatnieki ceļo». ♦

Vidrižu bibliotēka un pamatskola Dzejas svētkos izzina personvārdus

Jaunāko klašu audzēkņi pēc pasākuma

Arī šogad Vidrižu bibliotēka sadarbībā ar Vidrižu pamatskolu veidoja Dzejas dienām veltītu pasākumu. To veltījām novadniekam bīrniecim ģeēalogam Klāvam Siliņam (03.09.1904.–09.12.1984.), kuram šogad atzīmējam 120. gadskārtu. Viņš dzimis Bīriņu pagasta *Lejasteteros* zemnieku Jūles un Gustava Siliņu ģimenē. Trīs gadus mācījies Bīriņu Jerkules skolā, vēlāk kopā ar Austru Skujiņu Pabažu pamatskolā, studējis Latvijas Universitatē. Dziļāku izpratni par personvārdiem K. Siliņš guva, kad, vectēva mudināts, sāka pētīt savas dzimtas ģeēalogiju. Personvārdu pētniecībai, pat nebūdam profesionāls valodnieks, viņš veltīja visu mūžu. Jau pēc viņa nāves iznāca grāmata *Latviešu personvārdu vārdnīca* (1990), kurā apkopotas ziņas par apmēram 8000 personvārdiem, to izcelsmi, izplatību. K. Siliņš ir arī Latvijas meliorācijas vēstures pētnieks, rakstījis dzejoļus un lugas (palikušas manuskriptā). Publicējis atmiņas par A. Skujiņu, pētījis K. Ulmaņa, savus, A. Skujiņas, V. Lāča, Alunānu dzimtasokus, pievērsies onomastikai.

Personvārdu izvēlei ir ļoti liela nozīme. Gatavojoties Dzejas dienām, katram skolēnam bija jānoskaidro, kāpēc viņam ir tāds vārds. Tā izvēle arvien bijusi atkarīga no tradīcijām, modes un gaumes. Varēja redzēt, ka vārda izvēlē talkā ņemts kalen-

dārs, nozīme bijusi arī filmu, daiļdarbu pozitīvajiem varoņiem, kā arī tradīcija, lai ģimenē no paaudzes paaudzē figurētu kāds vārds. Katram vajadzēja arī savu vārdu uzziņēt, krāsot, izrakstīt, kā pats to redz.

Izmantojot personvārdu datubāzi, bērni 27. septembrī skaidroja, cik populārs ir pašu un pārējo ģimenes locekļu vārdi Latvijā. Vecāko klašu skolēni papildus no sava vārda veidoja akrostihu (dzejoli, kura rindu pirmie burti, lasot no augšas uz leju, veido paša vārdu). Grūtāk bija atrast grāmatas, kurās kādam personāžam ir dots paša vārds. Bet daži atrada pat vairākas. Katras klases labākā darba autors – Stefānija Kursīte, Amēlija Ezergaile, Patriks Komels, Marsels Ezergailis, Alens Zālamans Rojāls, Karlīna Goluba, Alise Goluba, Daniela Pleikšne un Ralfs Rozentāls – saņēma nelielu balviņu. Par skolas labākā darba autori tika atzīta ceturtklasniece Estere Ķirse, kura balvā saņēma lietussargu ar atstarojošu maliņu un Vidrižu bibliotēkas logo. Pasākuma laikā skolēni skandēja bibliotēkāres iepriekš uzmeklētus dažādu autoru dzejoļus, kuros bija minēts kāds personvārds. Savukārt skolotāja Liene Bērziņa šīs vārsmas izmantoja krustvārdu mīklā, kas bērniem bija jāatmin.

Bibliotēkāre bija izveidojusi arī divas personvārdu tabulas. Pirmajā katrs pamat-

skolas skolēns un darbinieks varēja uzziņāt, kurš personvārds skolā ir visvecākais, kurš jaunākais un kurā vietā tas pirmo reizi reģistrēts. Vecākie vārdi Vidrižu pamatskolā pagaidām ir Elizabete, Filips un Jānis, bet jaunākie – Keita un Samanta. Starp citu, skolā mācās Karlīna, kuras vārds pirmo reizi reģistrēts tieši Bīriņos 1795. gadā! Ot-rā tabula atainoja, kuri personvārdi Latvijā šobrīd ir vispopulārākie, bet atrodami arī mūsu skolā. Tie ir Jānis (kopumā valstī tādi ir 44 892), Aleksandrs (32 156) un Edgars (15 411). Bet visretāk sastopamie ir Krišus (9) un Hanija (6).

Krāsaināku šo pasākumu darīja skolēnu veidotie personvārdi no rudens ziediem un dabas veltēm. Arī tā jau ir kļuvusi par tradīciju – uz Dzejas dienām veidot kādu kompozīciju, ornamentu no rudens ziediem. Pušķoti ir pat slotu kāti!

Latviešiem patīk svētki. Mēs aizrautīgi svinam ne tikai dzimšanas dienu, bet arī vārdadienu. Savas tradīcijas ir katriem svētkiem, tostarp vārdadienai. Visplašāk izplatītā – ciemiņi var nākt un sveikt, īpaši neaicināti. Un kuram gan nepatīk, ja viņu atceras un sumina! Šoreiz tie bija Dzejas svētki personvārdos.

Aleta KALNIŅA,
Vidrižu bibliotēkas galvenā bibliotēkāre
Mārites KREITŪZES foto

Avots: Auseklis

Datums: 01-10-2024

Pociema bibliotēkā – radoša darbnīca *Dzeja dejo senas grāmatas lapās*

Šrudens Dzejas mēneša noslēgumā Pociema bibliotēkas galvenā bibliotekāre Laima Bernšteina interesentus aicināja uz radošo darbnīcu *Dzeja dejo senas grāmatas lapās*. Ārciemiete Ilze Zaķe krietnam pulciņam dzejas un grāmatmīļu mācīja veidot galda dekoru kā gāmatu. Katram līdzī vajadzēja būt kādam mīļam dzejolim, ko skaisti noformēt un ielikt pašu veidotā dekora pirmajā lappusē. Ar septembri Pociema bibliotēkā atsākusies arī novadpētniecības klubiņa darbība. Šobrīd tiek sistematizēti Katvaru pagasta vēstures materiāli, atlasīti albumi un mapes Pociema skolas vēstures klasei.

Avots: Auseklis

Datums: 02-10-2024

Dzejas dienu pasākums Līvānu novada Centrālajā bibliotēkā

Egita Terēze Jonāne ir latviešu dzejniece, kura pazīstama ar saviem emocionālajiem un filozofiskajiem dzejoļiem, kuros bieži vien tiek apskatītas cilvēku attiecības, dabas un Dieva radītās pasaules motīvi. Viņas dzeja spēj rezonēt ar klausītājiem, pievēršot uzmanību gan iekšējai cilvēka pasaulei, gan apkārtējai videi.

Egitas darbos liela loma tiek piešķirta dabas tēliem un garīgām vērtībām, kas lasītājiem un klausītājiem palīdz iedziļināties gan savās sajūtās, gan pasaules ritmā.

13. septembrī Egita ciemojās Līvānu novada Centrālajā bibliotēkā, pasākumā «Elpot sauli».

Dzejniece Egita Terēze Jonāne un Sutru un Rožupes kultūras namu vadītājs Grigorijs Eņiņš piedāvāja klausītājiem emocionālus dzejas lasījumus, kurus papildināja muzikāli priekšnesumi.

Pasākuma norises vieta zem bibliotēkas ieejas arkas, brīvā dabā, bija veiksmīgi izvēlēta, jo tur apmeklētāji vienlaikus varēja baudīt dzeju un mūziku un nebai-

Foto no Līvānu novada centrālās bibliotēkas arhīva

Līvānieši uz Dzejas dienu sanāca plašā pulkā

dities no izaicinošajiem laika apstākļiem – spēcīgiem lietus gāzieniem, kuri mijās ar vēja brāzmām un zibeņiem. Mainīgie laika apstākļi pasākumam piešķīra īpašu atmosfēru, un klausītāji, neskatoties uz tiem, palika līdz beigām, pilnībā izbaudot visu pasākumu.

Izjustos dzejas lasījumus ar muzikāliem priekšnesumiem bagātināja vijolniece Kellijs Znotiņa un saksofoniste Viktorija Gžibovska, padarot vakaru vēl emocionāli piesātinātāku.

Pasākuma noslēgumā mākslinieci bibliotēkas darbinieku vārdā sveica Informācijas resursu attīstības nodaļas bibliotekāre Ilga Driksna.

Cilvēki nesteidzās izklīst, jo visiem patika uzkavēties «Elpot sauli» atmosfērā.

Pasākuma ieraksts pieejams Vidusdaugavas televīzijas mājaslapā, piedāvājot iespēju ikvienam vēlreiz izbaudīt mākslinieku lielisko sniegumu. ▣

Sandra Prikule

Avots: Vietējā Latgales Avīze

Datums: 20-09-2024

Dzejas arhitektūra

„Kad rakstīju, man bija vienalga, kas tas par žanru. Rakstīju savas pārdomas un atradu šo formu. Izrādās, ka tā ir dzejproza, lai gan krājumā ir arī tradicionāli dzejoļi,” tā par nupat iznākušo krājumu *Kā?* saka dzejniece un arhitekte GUNTA ŠNIPKE.

Dzimumi Liepājā, un tur viņas vārds pazīstams citā radošajā jomā. 25 gadus nostrādājusi būvvaldē, nāmi projektēti gan Liepājā, gan Rīgā, un arhitektūrai viņas dzīvē ir nozīmīga vieta. Kopš 4. maija G.Šnipke ir Atzinības krusta virsniece.

Septembrī tikšanās Kuldīgas bibliotēkā sarīkota projektā *Rakstnieks. Literatūra. Lasītājs*. Krājums *Kā?* nav paspējis līdz Dzejas dienām iznākt, bet tā atvēršana zināmā mērā ir sagadīšanās, jo autore aicināja jau iepriekš. G.Šnipke parādīja prezentāciju, pastāstot par sevi, nolasīja dzejoļi no pirmā krājuma un tad darbus no visjaunākā. Lai gan parasti viņu minot kā dzejniece, G.Šnipke rakstot ne to vien: „Dzeja iznākusi grāmatās, bet esmu sākusi rakstīt arī prozu.”

MŪZIKA, LELLES UN NAMI

Prezentācijā bija attēli no senākas Liepājas – tas, ko ar savām izjūtām uztever bērns: „Manā bērībā Liepāja ļoti ilgu laiku bija militarizēta vieta. Jūrieki ik vakaru pēc komandantstundas sākuma skrēja uz savu armijas daļu.” G.Šnipke augusi Jaunliepājā. Vecāki izšķīrušies, kad Guntai bija pieci gadi, bet māte viņu vadījusi visur, kur vien varējusi aizbraukt. Kopā abas apskatījušas arī Sanktpēterburgas un Maskavas galerijas. G.Šnipke atceras notikumu no bērības, kad māte viņu Tretjakova galerijā pazaudējusi un nav varējusi atrast, līdz muzeja darbinieki sacījuši, ka meitene stāv pie Mihaila Vrubela gleznas *Dēmons*.

Gunta augusi padomiskā vidē, kurai cauri manāmas Liepājas īstās vērtības. Padomju laikos

tā bijusi drosmīgu mākslinieku un revolucionāru vieta. Viešņa atceras, kā gan pamatskolas, gan īpaši vidusskolas laikā gājusi Liepājas Sv. Trīsvienības baznīcā klausīties ērģeles. Viņa brīnās, ka mamma neko nav teikusi, lai gan strādājusi augstskolā. Tolaik tas varējies vecākiem nozīmēt nepatīkšanas, lai gan Gunta gājusi ne uz dievkalpojumiem, bet uz ērģelēmūzikas koncertiem. Mācījies Liepājas Pedagoģiskā institūta bāzes pamatskolā, kas atradusies toreizējā institūta ēkā, tad 5. vidusskolā, mūzikas skolā mazliet mācījies spēlēt vijoli.

Rīgā studējusi arhitektūru, draudzējusies ar Leļļu teātri – izrādēm veidojusi scenogrāfiju. Projektējusi namus Rīgā un Liepājā. Rakstījusi par arhitektūru žurnālā *Latvijas Arhitektūra*, kādu laiku bijusi arī tā redaktore. 25 gadus strādājusi Liepājas būvvaldē, konsultējusi cilvēkus, rīkojusi pasākumus un rakstījusi grāmatas par arhitektūru. Kā galveno savu nopelni, strādājot būvvaldē, viņa min šādu faktu: pati pilsēta sākusi noticēt, ka tai ir labs jūgendstils – gan pēc apjoma, gan kvalitātes. „Sākumā cilvēki smējās, kad teicu, ka to vajag pētīt. Kad izstādi par jūgendstilu Liepājā aizveda uz Barselonu, tad arī paši liepājnieki to atzina.” Dzejniece smejas: „Latvieši nopietni uztever jaunu, gara auguma vīrieti no ārzemēm, bet es esmu viss pretējais.”

Interesanta pieredze bijusi kopt vācu karavīru kapus Daugavpilī. G.Šnipke bijusi pazīstama ar Brāļu kapu komitejas vadītāju, kas šajā darbā ievilinājās. Katru vasaru Latvijā iebrūcot jauni cilvēki no Vācijas un kopjot vācu karavīru apbedījumus. Sko-

lā Gunta mācījies vācu valodu, tāpēc varējusi sarunāties vāciski.

Tagad viņa uzsver to, ka ir gan mamma, gan vecmamma. Joprojām patīkot ceļot.

PROVINCIĀLA PĀRSTEIGUMS

Reizi desmit gados, kad sakraujies materiāls, autore apkopo dzejas krājumu. Pirmais krājums *Bērns ienāca* izdots 1995. gadā. Meitiņai tad bijuši pieci gadi, un grāmatā ir viņas ilustrācijas: „Bērns tajā vecumā zīmē tik vispārīgi, ka tas jau kļūst par abstrakto mākslu. Grafiskais izpildījums gan šodien būtu labāks.”

Pirmie divi krājumi iznākuši Liepājā izdevniecībās, kas ātri nodibinātas un ātri likvidētas, tāpēc pieejami tikai nelielam lokam.

Kad bijusi gatava trešā grāmatā *Ceļi*, autore sapratusi, ka vēlas, lai to kāds lasa, tāpēc meklējusi izdevniecību Rīgā: „Sitos kā muša pa tūti – neviena negribēja pieņemt. Rīgā ir liela aizspriedumainība pret provinciāliem. Saņēmu noniecinājumu tādiem vārdiem, ka tie cilvēki patiesībā pazemojā paši sevi, tā runādami.” G.Šnipkes dzejoļus izdevniecībām mēģinājusi piedāvāt arī Inese Zandere un Jānis Rokpelnis, un tam vajadzējis garantēt kvalitāti, bet tik un tā nav gribēts ņemt. Līdz beidzot izdevis *Mansards*, un krājums bijis 2018. gada literārais pārsteigums: dabūjis Ventspils Rakstnieku mājas balvu un nominēts Latvijas literatūras gada balvai.

AR KĀ VAI BEZ TĀ?

Dzejprozas krājumā *Kā?* visu dzejoļu nosaukumi – *Vieda, Ērmīga, Bikla, Piedauzīga* utt. – ir īpašības vārdi sieviešu dzimtē.

„Tas, kurš ikdienā daudz vārdu nelieto, nevarēs arī neko uzrakstīt,” saka dzejniece Gunta Šnipke.

Tekstā starp virsrakstu un pirmo vārds *kā*, jo dzejoļus var lasīt gan ar šo vārdu, gan bez tā. Autore pati lasa bez vārda *kā*. Krājuma iniciators ir pirmais dzejoļis, kas tapis pandēmijas laikā, autorei slāvēt virtuvē pie loga, redzot tumšu nakti un divus cilvēkus, kas satikušies zibinājuši telefona ekrānā. Dzeja ir ar ironiju un par mūsdienās aktuālo: pandēmiju, modernajām tehnoloģijām, ekoloģiju, karu. No kritiķiem pagaidām esot klusums – par krājumu dzirdētas tikai lasītāju pozitīvās atsauksmes.

CIK KURAM VĀRDU?

Jautāta par iedvesmu un bagātīgo vārdu krājumu, autore saka: „Ir diezgan ilgi jāraksta, lai sāktu

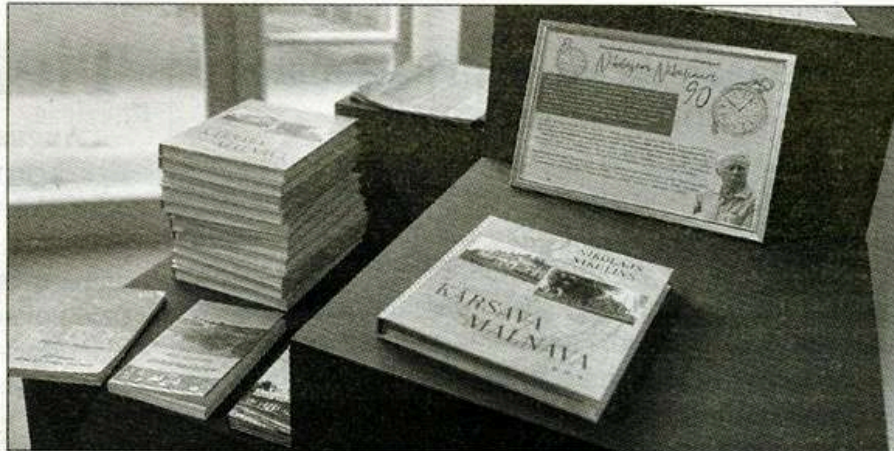
rakstīt jēdzīgi. Vismaz manā gadījumā tā ir. Ir tādi svētītie, kuri var rakstīt uzreiz un labi. Agrāk man bija stipras domas un vāji vārdi. Autori bieži neļaujās savam dabiskajam valodas plūdumam, vārdiem, kas tiem jau ir. Dzejoļi top manā lietojumā esošajā sarunvalodā. Cits jautājums, cik vārdu katrs lieto. Tas, kurš ikdienā daudz vārdu nelieto, nevarēs arī neko uzrakstīt.” Autore daudz izmanto lietuviešu-latviešu vārdnīcu, lai gan kaimiņu valodu neprot. „Skatoties uz vārdu valodā, kas ir vienlaikus pazīstama un sveša, saprotu, ka tas ir viens un tas pats, bet ar dažādām nozīmēm. Tāpat saprotu, no kurienes tā cita nozīme varētu būt radusies.”

Aijas Puzareles teksts un foto

Avots: Kurzemnieks

Datums: 01-10-20224

Izdota sestā grāmata par Kārsavas pusi

Augusta vidū Kārsavas pilsētas bibliotēkā notika novadpētnieka, publicista un pedagoga Nikolaja Nikuļina (20.05.1934.–18.10.2022.) grāmatas "Kārsava, Malnava..." atvēršanas svētki. Diemžēl – bez paša autora piedalīšanās, bet ar netveramu viņa klātbūtni caur pasākuma dalībnieku atmiņām, kas raisījās, klausoties N. Nikuļina biogrāfiju un grāmatas fragmentu lasījumus, raksta Kārsavas kultūrvēstures centra vadītāja Inta Jurča.

Kārsavas pusē dzimušā novadpētnieka darbi vienmēr ir bijuši īpaši gaidīti, jo tajos redzama "dzīvā" vēsture simts gadu laika nogrieznī caur senām fotogrāfijām, māju un ielu aprakstiem, dzimtu un cilvēku stāstiem. Iepriekš izdotas piecas grāmatas, taču bija palikuši vēl nepublicēti stāsti. Sadarbībā ar Kārsavas pilsētas bibliotēkas vadītāju Aiju Paršovu, kuras tulkoja rakstus no krievu uz latviešu valodu, rediģēja un papildināja ar fotoilustrācijām, tapa grāmata "Kārsava, Malnava...", kas aptver daudzas kādreiz nozīmīgas un ievērojamas vietas Pudinavas, Stiglavas, Nesteru, Ruskulovas, Salnavas, Mežvidu, Novoselku un citos apkaimes ciemos, kā arī, protams, Kārsavā un Malnavā.

Finansējuma piesaistei grāmatas izdošanai vadošo lomu uzņēmās Kārsavas sirdsskaidrās Polockas Eufrosinijas pareizticīgo draudze, kuras iesniegtais projekts saņēma finansiālu atbalstu Valsts kultūrkapitāla fonda mērķprogrammas "Latviešu vēsturisko zemju attīstības programmas" "Latgales kultūras programma 2024" projektu konkursā.

Par godu grāmatas "Kārsava, Malnava..." izdošanai un atzīmējot novadpētnieka, publicista un pedagoga Nikolaja Nikuļina 90 gadu jubileju, Kārsavas kultūrvēstures centrā "Līču mājas" tika izveidota izstāde ar autora savāktajiem materiāliem un fotogrāfijām. Tā apskatāma visu septembri. Izstādes atklāšanā atskatījāmies uz Nikolaja Nikuļina grāmatu klāstu un iepazīstinājām klātesošos ar projekta rezultātā tapušo grāmatu "Kārsava, Malnava...", kas būs vērtīgs izziņas materiāls lokālās vēstures pētniekiem, informē Inta Jurča. ▣

Avots: Vietējā Latgales Avīze

Datums: 13-09-2024

Bibliotēkā — par dzīvību ezerā

ZANE SPROĢE

Dabas draugiem ar ģimeni jāaiziet uz Saldus novada bibliotēku, jo tur apskatāma izglītojoša izstāde par ezeriem Kurzemē.

Dabas aizsardzības pārvaldes izveidotā ceļojošā izstāde *Dzīvība ezerā* aizraujošā veidā bērņus un pieaugušos iepazīstina ar ezeru veidošanos, to vecumu, ūdens augiem, kukaiņiem, zivīm un putniem. Apskatītas arī apsaimniekošanas iespējas, ieskats pētniecībā, kā arī cilvēka ietekme uz ezera vides attīstību.

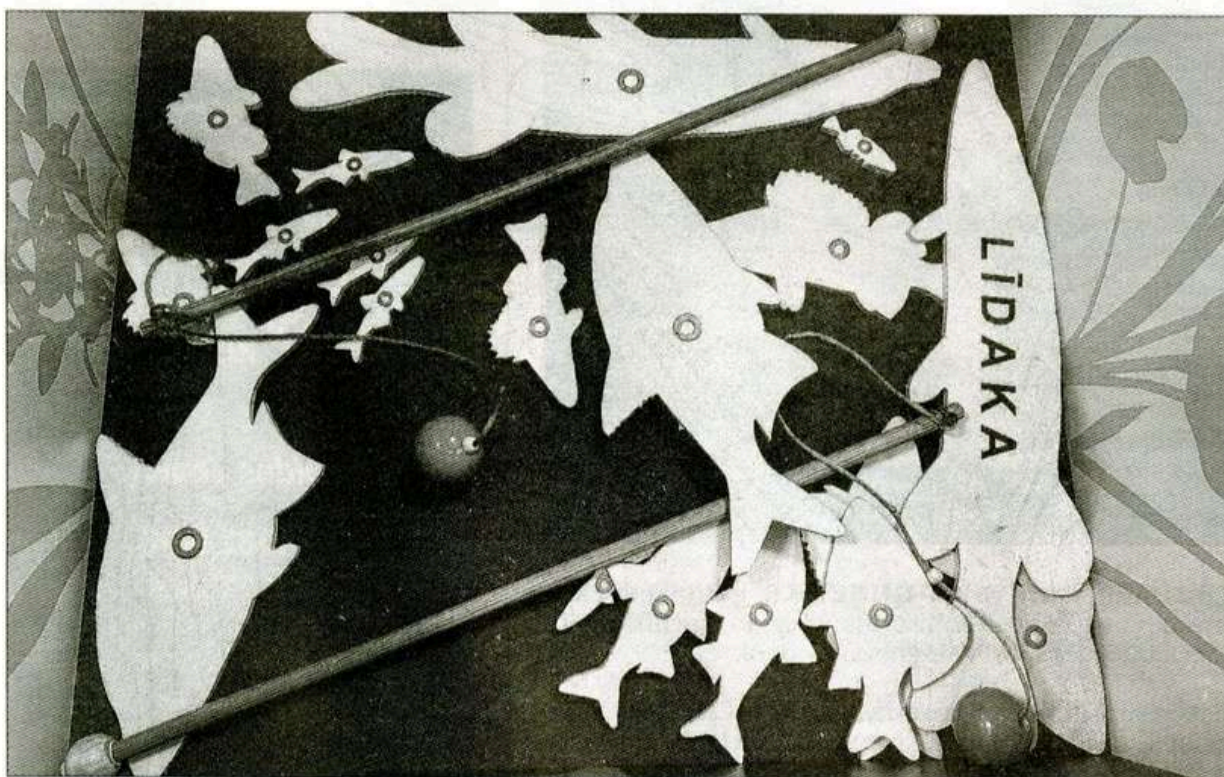
Šajā izstādē gan pieaugušie, gan bērni uzzinās ko jaunu un aizraujošu, un vismaz reizi iz-

brīnā iepletis acis. Arī es atradu informāciju, ko līdz šim brīdim nebiju piefiksējusi: izrādās, ūdenstilpēs Kurzemē sastopamas septiņas dēļu sugas! Bērnu bibliotēkas pusē esošā izstāde, manuprāt, būtu arī interesanta izbraukuma bioloģijas stunda, kuru var pārbaudīt, izejot dabā, piemēram, novērtēt, cik aizaudzis ir ezers un pārrunāt, ko darīt, lai tas pārpurvotos pēc iespējas lēnāk.

Izstādē stāstīts arī par eze-

riem Saldus novadā. Piemēram, ezeri, kas ir kā izlikti rindā — Cieceres, Zvārdes, Svētaiņu un Ķērkliņu, ir šaurākie Kurzemē. Taču kaimiņu Kuldīgas novada Gudenieku pagastā atrodas Kurzemē dziļākais ezers Ērkulis. Tā dziļākā vieta ir 36 metri — gandrīz tikpat, cik 12 stāvu ēka.

Manuprāt, vērtīgi, ka katram informatīvam stendam klāt kvadrātkods, kuru noskenējot ar mobilo telefonu, zinātkārie var uzzināt vairāk. Taču atmiņas un citas spēles var spēlēt pat tad, ja izlasīta tikai pamatinformācija. Jārēķinās, ka pilnvērtīga izstādes apskate var aizņemt apmēram stundu. ☑

IMPROVIZĒTA MAKŠKERĒŠANA. Pie makšķerkāta piestiprinātie magnēti ļauj no kastes izvilkt lomu. Katra zivs atšķiras pēc silueta. Kad tā izvilkta, otrā pusē var izlasīt, kas tā par sugu. Taču spēle aizraujošāka, ja pirms tam cenšas uzminēt.

FOTO — ZANE SPROĢE

Avots: Saldus Zeme
Datums: 17-09-2024

Atklāta Normantes Ribokaites fotoizstāde "Zirgi"

Aizvadītās nedēļas nogalē, 6. septembrī, Latgales Centrālās bibliotēkas ASV Informācijas centrā tika atklāta lietuviešu fotomākslinieces, Starptautiskās fotomākslas federācijas (AFIAP) biedres Normantes Ribokaites fotogrāfiju izstāde "Zirgi".

Ivars Soikāns

Izstādē aplūkojamo darbu fotogrāfijas ir tapušas pirms vairākiem gadiem Dusetu apkaimē, Zarasu apgabalā Lietuvā, bet to apstrādi un izdruku fotogrāfe pabeigusi tikai nesen. Kopumā izstādē aplūkojamas 11 lielformāta 60x90 fotogrāfijas ar zirgu atspulgiem.

"Mana fotografēšanas filozofija ir dzīvot harmonijā ar vidi un ar cieņu pret katru fotografēto objektu," atklāj Normante.

Normante Ribokaite dzimusi Dusetos 1968. gadā. Viņa ir viena no Dusetu mākslas galerijas grupas fotogrāfēm. Ir piedalījies

Publicitātes foto

grupu skatēs un konkursos gan Lietuvā, gan ārzemēs, iegūstot godalgas. Kopumā fotomāksliniece ir sarīkojusi deviņpadsmit fotogrāfiju personālizstādes.

Par saviem darbiem Normante ir izpelnījies arī Lietuvas Mākslas fotogrāfu savienības diplomu. Tāpat fotogrāfei ir piešķirts Nacionālās Fotogrāfijas mākslas

fonda iedibinātais Goda raksts par mākslinieciskās fotogrāfijas personālizstādēm, kas veiksmīgi demonstrētas Lietuvā 2000.–2006. gadā.

Normantes Ribokaites fotogrāfiju izstāde "Zirgi" Latgales Centrālās bibliotēkas ASV Informācijas centrā būs skatāma līdz 31. oktobrim.

Avots: Latgales Laiks

Datums: 12-09-2024

Izstāde *Smaids vairo mieru* Tūjas bibliotēkā

Ukrainu mākslinieka Olega Lokteva karikatūru izstāde *Smaids vairo mieru* nule atvērta Tūjas bibliotēkā, ko tās vadītāja Zeltīte Millere jau ilgus gadus veido kā Tūjas Zinību centru.

Karikatūra ir nesaudzīgs izpausmes veids, un O. Loktevs ne bez pašironijas vēro notiekošo savā dzimtenē – kara šausmas, cilvēku izmisumu. Vienlaikus mākslinieks neļauj aizmirst, ka viņa valstī ilgus gadus novājinājusi korupcija, *pa-domijas* paliekas gan cilvēku rīcībā, gan prātos. Tomēr ukraiņu tauta ir cēlusies sa-

vas zemes aizsardzībai kā vēl nekad savā tūkstošiem gadu ilgajā vēsturē, ar šo cīņas sparū un spītu pārsteidzot visu progresīvo pasauli.

Tūjieši izstādes atklāšanā bija pulcējušies neveltotā interesē par mākslinieka skatījumu uz savu Tēvzemi, priecājoties par Z. Milleres radošo izdomu, kas ir klātesoša ikvienā Zinību centra aktivitātē. Šoreiz ciemos ieradās arī mūziķi Valdis Andersons, Annija Petrušova un Valters Reiznieks no tautas mūzikas kapelas *Ziemeļmala*, lai priecētu ar ieviņu spēli.

Kā zināms, Ieviņa tipa ermoņikas ir Vidzemei raksturīgs harmoniku veids, kas 20. gadsimta pirmajā pusē bija neiztrūkstošs viesību un danču mūzikas instruments ar tembrāli bagātīgu skaņu, kam mūsdienās ir kultūridentitātes loma.

Piektdienas pēcpusdiena Tūjā aizvadīta ieviņas noskaņās, pasniedzot roku varonīgajai Ukrainas tautai. Izstāde *Smaids vairo mieru* ar to arī noslēdz savu benefīci mūsu novadā. Tā izrādīta Salacgrīvas, Ainažu, Svētcieņa gaismas pilis un Limbažu novada galvenajā bibliotēkā, lai piepil-

dītu O. Lokteva mudinājumu savstarpējai komunikācijai: – *Ja kaut viena bilde liek jums pasmaidīt, piezvaniet saviem draugiem, paziņām plašajā pasaulē, un, ticiet man, arī viņi pasmaidīs, dzirdot jūsu balsi.* Ukrainu karikatūras mūspusē bija iespējams vērot, pateicoties novadniecei, Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas direktorei Ventai Kocerei un savulaik noslēgtajam Sadarbības memorāndam ar šo Latvijā senāko grāmatu krātuvi.

Gints ŠĪMANIS

Avots: Auseklis

Datums: 04-10-2024